

รายงานวิจัยในชั้นเรียน

พฤติกรรมการทำงานและส่งการบ้านของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา

Students' Behavior in Doing and Submitting Homeworks
of RMUTSV Songkhla Student

เลิศทิวส์ ยอดล้ำ	Lertthiwat Yodlum
เจริญขวัญ ลิ่มศิลา	Charoenkwan Limsila
จุฑาภา เทพวรรณ	Jutada Tebpawan

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ได้รับการสนับสนุนทุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
งบประมาณรายได้ประจำปี พ.ศ. 2559

พฤติกรรมการทำและส่งการบ้านของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ศรีวิชัยสงขลา

เลิศวิวัส ยอดล้ำ¹, เจริญขวัญ ลิ้มศิลา¹ และจุฑาภา เทพวรรณ¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการทำและส่งการบ้านของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยสงขลา กลุ่มตัวอย่างเป็นการสุ่มแบบเจาะจงโดยใช้กลุ่ม นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนกับคณะผู้วิจัยจำนวน 355 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการทำและส่งการบ้าน วิเคราะห์ข้อมูลโดย หาค่าร้อยละ ความถี่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า

นักศึกษามีพฤติกรรมทางบวกในการทำและส่งการบ้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.52$, $SD = 0.62$) ส่วนพฤติกรรมทางลบอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.34$, $SD = 0.69$) โดยพฤติกรรมที่ นักศึกษาปฏิบัติมากที่สุด คือ การใช้อินเทอร์เน็ตค้นหาข้อมูลในการทำการบ้าน ($\bar{X} = 4.31$, $SD = 0.71$) และมักจะทำการบ้านเมื่อถึงกำหนดส่ง ($\bar{X} = 3.64$, $SD = 0.99$) สิ่งที่นักศึกษาทำมากที่สุดเมื่ออาจารย์ผู้สอนส่งการบ้าน คือ การถามเพื่อนที่นั่งใกล้ว่าเข้าใจการบ้านหรือไม่ คิดเป็นร้อยละ 50.70 สถานที่โดยส่วนใหญ่ที่ทำการบ้าน คือ ที่บ้านหรือหอพักคิดเป็นร้อยละ 85.63 ช่วงเวลาที่ทำการบ้านมากที่สุด คือ กลางคืนก่อนถึงวันกำหนดส่ง คิดเป็นร้อยละ 35.21 วิธีการค้นหาข้อมูลที่ใช้ มากที่สุดคือ การค้นจากอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 79.72 นักศึกษาโดยส่วนใหญ่ทำด้วยกันเป็น กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 54.37 ในการลอกการบ้านนักศึกษาร้อยละ 66.76 ยอมรับว่าเคยลอกการบ้าน บ้างนาน ๆ ครั้ง และเคยลืมทำการบ้านบ้างนาน ๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 71.27

คำสำคัญ : พฤติกรรม การบ้าน

¹ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

Students' Behavior in Doing and Submitting Homeworks
of RMUTSV Songkhla Student
Lertthiwat Yodlum¹, Charoenkwan Limsila¹ and Jutada Tppawan¹

Abstract

The purposes of this research were to study the students' behavior in doing and submitting homeworks of RMUTSV songkhla student. The target samples were purposive sampling 355 undergraduate students enrolled with the research team in the second semester of academic year 2015. The research instruments was a questionnaire ; asking for the student's behavior in doing and submitting homeworks. The data were analyzed by frequency, percentage, mean and standard deviation. The results of the study were as follows :

The students have positive behavior in doing homework assignments at a high level ($\bar{X}=3.52$, $SD=0.62$) and negative behavior at a low level ($\bar{X}=2.34$, $SD=0.69$) by the behavior that students perform the most was to use the Internet to search for information in doing homework ($\bar{X}= 4.31$, $SD= 0.71$) and often do homework when due. ($\bar{X}= 3.64$, $SD= 0.99$) The most that students do when teacher assigned homework was to ask classmates (50.70%), Also, the student's behavior in doing homeworks found that most of the students, 85.63 % do homework at home or dormitories and the most time to do was the night before the day of the deadline. (35.21%), 79.72% used Internet to search for information, 54.37% do together group, 66.76% accepted that they had sometime copy homework and 71.27% had sometime forget to do homework.

Key Word : behavior, homework

¹ Faculty Liberal Arts Rajamangala University of Technology Srivijaya, Mueng, Songkhla

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยเล่มนี้สำเร็จลุล่วงโดย ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ คณะบดีคณะศิลปศาสตร์ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของคณะที่อำนวยความสะดวกในการดำเนินงานวิจัย ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยที่ให้คำแนะนำในการปรับปรุงเครื่องมือในการวิจัย ขอขอบคุณคณาจารย์ในหลักสูตรรายวิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีศรีวิชัย สงขลา ที่ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล ขอขอบคุณนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาไทยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ที่ให้ความร่วมมือเป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ไม่ได้กล่าวนามที่มีส่วนช่วยเหลือให้งานวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

คุณประโยชน์อันเกิดจากงานวิจัยเล่มนี้ ขอมอบแก่ผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้กับคณะผู้วิจัยมาโดยตลอด

คณะผู้วิจัย

เลิศวิวัธ ยอดล้ำ

เจริญขวัญ ลิ่มศิลา

จุฑาภา เทววรรณ

15 กันยายน 2560

สารบัญ

	หน้า
สารบัญตาราง	(3)
บทที่ 1 ความสำคัญของปัญหา	1
บทนำ	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
นิยามศัพท์	3
บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
แนวคิดเกี่ยวกับการบ้าน	4
วัตถุประสงค์ของการบ้าน	5
ประเภทของการบ้าน	6
ลักษณะของการบ้าน	7
ประโยชน์ของการบ้าน	7
หลักและแนวคิดในการให้การบ้าน	8
แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับพฤติกรรม	10
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
กรอบแนวคิดในการวิจัย	15
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	16
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	16
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	16
การเก็บรวบรวมข้อมูล	18
การวิเคราะห์ข้อมูล	18
สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล	19
บทที่ 4 ผลการวิจัย	20
บทที่ 5 บทสรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	28
สรุปผลการวิจัย	29
อภิปรายผลการวิจัย	29
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้	31
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป	32
บรรณานุกรม	33
ภาคผนวก	37
เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล	36
ประวัติย่อผู้วิจัย	43

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงข้อมูลสภาพทั่วไปของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง	20
2	แสดงความถี่ในการเข้าใช้ห้องสมุดของนักศึกษา	21
3	แสดงความถี่ในการเข้าใช้ห้องสมุดของนักศึกษาเป็นรายคณะ	22
4	แสดงพฤติกรรมทางบวกในการทำและส่งการบ้าน	23
5	แสดงพฤติกรรมทางบวกในการทำและส่งการบ้านแยกตามคณะ	23
6	แสดงพฤติกรรมในการทำและส่งการบ้านในทางลบ	24
7	แสดงพฤติกรรมทางลบในการทำและส่งการบ้านแยกตามคณะ	25
8	แสดงพฤติกรรมอื่น ๆ ในการทำการบ้านของนักศึกษา	26

บทที่ 1

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

บทนำ

องค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งของการเรียนการสอน นอกจากการสอนเนื้อหาตรงตามหลักสูตร สอดคล้องตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ มีเทคนิคการสอนน่าสนใจ มีนวัตกรรมหรือสื่อการสอนที่ดีแล้ว ก็คือการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อจะได้รู้ว่าผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและจดจำในสิ่งที่เรียนรู้ไปแล้วมากน้อยเพียงใด ซึ่งมีเครื่องมือและวิธีการมากมายที่สามารถจะนำมาใช้ในการวัดและประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ เช่น การซักถาม การทดสอบ การให้ทดลองทำ การมอบหมายงานให้ไปทำ การให้ทำรายงาน ให้ทำแบบฝึกหัด เป็นต้น

การมอบหมายงานให้ไปทำ หรือที่มักเรียกว่า “การบ้าน” เป็นวิธีการหนึ่งที่ผู้สอนมักนิยมใช้เป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการเรียนการสอน โดยส่วนใหญ่การบ้าน มักจะเป็นงานที่ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนไปทำนอกนอกห้องเรียนหรือนอกเวลาเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทบทวนหรือฝึกฝนในสิ่งที่ได้เรียนไปแล้ว และยังสามารถเป็นเครื่องมือวัดความรู้ ความเข้าใจ และความก้าวหน้าของผู้เรียนหลังจากเรียนไปแล้วอีกทางหนึ่งด้วย ซึ่งมีผู้สอนไม่น้อยที่ใช้การบ้านเป็นเครื่องมือในการเก็บคะแนนเพื่อนำไปใช้เป็นส่วนหนึ่งในการประเมินผลผู้เรียนอีกด้วย

การเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย โดยส่วนใหญ่จะแบ่งการเก็บคะแนน ออกเป็น 3 ส่วน คือ คะแนนจากการสอบ คะแนนเก็บซึ่งมาจากงานหรือการบ้าน และคะแนนกิจนิสัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชาที่เป็นภาคทฤษฎีคะแนนเก็บส่วนใหญ่ก็มาจากการมอบหมายงานหรือการบ้านให้นักศึกษาทำและส่งงานเป็นครั้งคราวหลายชิ้น ตลอดภาคการศึกษา ซึ่งผู้สอนแต่ละคนอาจมีการแบ่งสัดส่วนคะแนนจากการสอบและคะแนนจากงานซึ่งส่วนใหญ่เป็นร้อยละ 90 ของคะแนนทั้งหมดแตกต่างกันไป เช่น 60 : 30 หรือ 70 : 20 ดังนั้นการส่งงานของผู้เรียนจึงเป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะนอกจากจะมีคะแนนดังที่กล่าวแล้วยังมีผลต่อการเรียนในคาบเรียนต่อ ๆ ไป และต่อเนื่องเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งวิชาอีกด้วย เนื่องจากการทำงานเป็นการประเมินความรู้ความเข้าใจในบทเรียนของผู้เรียนว่ามีมากน้อยเพียงใด อีกทั้งยังเป็นการวัดพฤติกรรมความรับผิดชอบของผู้เรียนได้อีกทางหนึ่ง ถ้าหากผู้เรียนไม่ได้ทำงานที่ผู้สอนมอบหมายก็จะขาดคะแนนเก็บในส่วนนั้น และผู้สอนก็ไม่สามารถประเมินความรู้ความเข้าใจของนักเรียนได้

จุดประสงค์ของการบ้านก็คือการเพิ่มพูนความรู้ ทักษะและความสามารถของเด็ก การบ้านที่เหมาะสมควรถูกออกแบบเพื่อสนับสนุนเพิ่มเติมสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนไปแล้ว เตรียมตัวสำหรับบทเรียนที่ยากมากขึ้นในวันถัดไป ต่อยอดสิ่งที่ได้รู้โดยนำไปประยุกต์กับสถานการณ์ใหม่ ตลอดจนนำความสามารถหรือทักษะที่ได้รับไปบูรณาการกับเนื้อหาหรือวิชาอื่น ๆ (วรกรณ์ สามโกเศศ, 2556) เพราะฉะนั้นการที่ผู้เรียนได้ทำการบ้านนอกจากจะเป็นฝึกหัดที่ก่อให้เกิดความชำนาญในเนื้อหาที่เรียนมาแล้ว ยังเป็นการสร้างความพร้อมให้กับผู้เรียนในการที่จะเรียนเนื้อหาต่อ ๆ ไปอีกด้วย ในฐานะครูผู้สอนจึงต้องมีการวางแผนการสอนที่กำหนดให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกหัดหรือฝึกปฏิบัติใน

เนื้อหา และได้มีการตรวจผลการฝึกเพื่อจะได้ทราบว่าผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาเพียงใด มีความก้าวหน้าในการเรียนหรือไม่ มีความพร้อมในการที่จะเรียนเนื้อหาใหม่หรือไม่

นอกจากนี้ปัจจุบันแนวความคิดในการทำการบ้านยังมีแนวความคิดที่แตกต่างออกไปโดยเชื่อหรือคิดว่าการบ้านคือการเตรียมตัว ฝึกฝนทักษะเพื่อจะไปรับการเรียนรู้ที่โรงเรียนในวันรุ่งขึ้น กล่าวคือเรียนล่วงหน้าด้วยตนเองที่บ้านแล้วไปทำโครงการหรือเข้ากระบวนการเรียนรู้กับเพื่อนๆ ที่โรงเรียน ซึ่งเป็นลักษณะการสร้างความพร้อมก่อนที่ จะเรียนเนื้อหาใหม่

อย่างไรก็ตามพฤติกรรมการทำการบ้านของผู้เรียนแต่ละคนก็มีลักษณะแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับลักษณะนิสัย พฤติกรรมการเรียน และองค์ประกอบอื่น ๆ ที่เป็นความแตกต่างระหว่างบุคคล การที่ได้ศึกษาถึงพฤติกรรมการทำและส่งการบ้านของผู้เรียนจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจ เพื่อจะได้นำผลมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนการสอนของครูต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาพฤติกรรมการทำและส่งการบ้านของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยสงขลา

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยสงขลา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ซึ่งเป็นนักศึกษาจากสาขาวิชาต่าง ๆ ที่เรียนคละกันเป็นกลุ่ม โดยมีนักศึกษาลงทะเบียนทั้งหมด 14 กลุ่มรวมทั้งหมดจำนวน 462 คน

2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยใช้การสุ่มแบบเจาะจง โดยใช้กลุ่มนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนกับคณะผู้วิจัยซึ่งมีจำนวน 12 กลุ่ม ซึ่งมีนักศึกษาจำนวน 355 คน

3. ขอบเขตของการบ้าน

การบ้านที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นงานที่มอบหมายให้กับผู้เรียนในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร โดยจะเป็นงานที่เหมือนกันทุกคนและทุกกลุ่มที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างเพียงหน่วยเรียนละ 1 งาน จำนวน 7 หน่วยเรียน นอกเหนือจากนั้นจะเป็นงานที่ผู้สอนแต่ละคนอาจจะมอบหมายแตกต่างกันไป ตามวิธีการสอนของแต่ละคนซึ่งจะไม่ได้นำมาใช้ในการศึกษาในครั้งนี้

4. ตัวแปรในการวิจัย

4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ตัวแปรอิสระที่จะศึกษาในครั้งนี้ คือ คณะที่ศึกษาของนักศึกษา

4.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ตัวแปรตามที่จะศึกษาในครั้งนี้ คือ พฤติกรรมการทำการบ้าน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงพฤติกรรมการทำและส่งการบ้านของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคล ศรีวิชัยสงขลา
2. ทราบสาเหตุของการไม่ส่งการบ้านหรือส่งช้ากว่ากำหนดของนักศึกษามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยสงขลา
3. เป็นแนวทางใน การแก้ปัญหาการเรียนการสอนและการมอบหมายงานหรือการบ้าน ให้กับนักศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การบ้าน หมายถึง งานหรือกิจกรรมที่ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนได้ทำนอกเวลาเรียนเพื่อ เป็นการฝึกทักษะค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
2. การทำการบ้าน หมายถึง ขั้นตอนและวิธีการที่ผู้เรียนดำเนินการเพื่อให้งานหรือการบ้านที่ ผู้สอนมอบหมายสำเร็จและพร้อมที่จะนำไปส่งตามที่กำหนด
3. การส่งการบ้าน หมายถึง การนำงานหรือการบ้านที่ผู้สอนมอบหมายมาส่งให้กับผู้สอนตาม วิธีการและเวลาที่กำหนด

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเพื่อศึกษาพฤติกรรมการทำและส่งการบ้านของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยสงขลา ได้มีการศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบ้าน
2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรม
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบ้าน

ความหมายของการบ้าน

งานที่ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนทำนอกเวลาเรียน มักจะเรียกกันโดยทั่วไปว่า “การบ้าน” ซึ่งได้มีผู้ให้คำนิยามหรือความหมายของการบ้านไว้แตกต่างกันไป

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี (2558) ให้ความหมายไว้ว่า การบ้านหรืองานมอบหมาย หมายถึงงานที่ครูหรืออาจารย์มอบหมายให้นักเรียนหรือนักศึกษาทำให้สำเร็จนอกห้องเรียน การบ้านทั่วไปอาจประกอบด้วย ระยะเวลาให้นักเรียนได้อ่านเพิ่มเติม และแสดงออกผ่านการเขียนหรือการพิมพ์, การแสดงออกถึงทักษะในการแก้ปัญหา, การเขียนโครงงาน หรือการฝึกฝนทักษะอื่น ๆ

กู๊ด (Good, 1973: 224) ได้ให้ความหมายว่า การบ้าน หมายถึง งานที่ครูได้มอบหมายให้นักศึกษานำกลับไปทำที่บ้าน เพื่อเป็นการทบทวนความรู้ที่ได้เรียนไปแล้ว และเป็นการฝึกทักษะการใช้กฎ หรือสูตรต่าง ๆ ที่ได้เรียนไปแล้ว สอดคล้องกับแนวคิดของคิตเวลล์ (Kidwell, 2004: 6) ที่กล่าวว่า การบ้าน คือ งานหรือกิจกรรมใด ๆ ซึ่งนักเรียนได้นำไปทำนอกเวลาเรียน ทั้งที่ทำด้วยตนเองหรือทำกับผู้ปกครองหรือพี่เลี้ยงอย่างใดอย่างหนึ่ง และคูเปอร์ (Cooper, 2009) ซึ่งได้อธิบายว่า การบ้าน คือ งานที่ครูกำหนดให้นักเรียนนำกลับไปทำในระหว่างที่ไม่ได้อยู่ในโรงเรียน

สำหรับของประเทศไทยก็มีนักวิชาการด้านการศึกษาค้นคว้าให้ความหมายของ การบ้าน ไว้หลายท่าน เช่น

สุวัฒน์ มุทเมธา (2530: 13) ได้กล่าวถึงการบ้านไว้ว่า การบ้าน หมายถึง งานที่ครูมอบหมายให้นักเรียนทำเป็นพิเศษที่บ้าน หลังจากเวลาเรียนตามปกติแล้ว เด็กที่เข้าใจงานที่ครูมอบหมายให้ทำได้ดี อาจใช้เวลาว่างทำเสร็จที่โรงเรียนได้เลย บางคนนำกลับไปทำที่บ้านตามชื่อของงานที่เรียกว่า การบ้าน

กุลยา ตันติผลชีวะ (2552: 6) กล่าวถึงการบ้านไว้ว่า การบ้าน เป็นแบบฝึกหัดที่เด็กนำกลับไปทำที่บ้าน เพื่อเป็นการทบทวนความจำ แบบฝึกหัดลักษณะนี้ได้รับความนิยมมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1950 ด้วยเชื่อว่า การบ้านจะช่วยยกระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ดีขึ้น นอกจากนี้ เครือศรี วิเศษสุวรรณภูมิ (2541: 11) ได้ให้ความหมายของการบ้านว่า การบ้าน หมายถึง งานที่ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนกระทำ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ขึ้นในตัวผู้เรียน ทั้งนี้ สาระ

ของการบ้านจะต้องมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาที่นักเรียนได้เรียนหรือกำลังจะเรียน

ไพโรจน์ โตเทศ (2529 : 9-12) กล่าวถึงการบ้านไว้ว่า การบ้านเป็นงานที่ครูผู้สอนมอบหมายให้นักเรียนไปทำที่บ้าน เพื่อเป็นการทบทวนความรู้ที่นักเรียนได้เรียนไปแล้วจากโรงเรียนประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง เป็นการให้งานที่มุ่งวางพื้นฐานในการเรียนต่อไป เพื่อความเข้าใจตรงกันหรือความง่ายต่อการสอนในเนื้อหาวิชาต่อไป

จินตนา ไบกาซูยี (2531 : 40) กล่าวถึงการบ้านไว้ว่า หมายถึง สิ่งจำเป็นที่เด็กทุกชั้นจะต้องปฏิบัติ ทำให้เด็กรู้จักวินัย รู้จักควบคุมตนเอง มีความรับผิดชอบต่อตนเอง แบ่งเวลาเป็น และรู้จักเรียนด้วยตนเอง

จันทนา คุณกิตติ (2532 : 14) กล่าวถึงการบ้านไว้ว่า หมายถึง งานหรือกิจกรรมที่ครูมอบหมายให้นักเรียนทำนอกเวลาเรียนปกติตามข้อกำหนดที่ตกลงร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียนเพื่อให้ นักเรียนได้คิด ค้นคว้า ทบทวนความรู้ที่เรียนไปแล้วเพื่อฝึกทักษะหรือเตรียมสู่บทเรียนใหม่ตลอดจน เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2539 : 2) กล่าวถึงการบ้านไว้ว่า การบ้าน หมายถึง กิจกรรมที่ครูมอบหมายให้นักเรียนทำนอกเวลาเรียน ตามข้อกำหนดที่ตกลงร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียนหรืออาจเป็นกิจกรรมที่นักเรียนคิดขึ้นเองโดยความเห็นชอบของครู

จากความหมายของการบ้านดังกล่าวมาพอจะสรุปได้ว่า การบ้านหมายถึง งานหรือกิจกรรมหรือสิ่งที่ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนไปทำนอกเวลาเรียนเพื่อเป็นการฝึกทักษะ หรือค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากที่ได้ศึกษาในชั้นเรียน ซึ่งสำหรับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย นอกจากได้กำหนดเวลาเรียนในชั้นเรียนของแต่ละวิชาเอาไว้แล้ว ยังได้มีการกำหนดเวลาในการศึกษาเพิ่มเติมนอกเวลาเรียนไว้ในหลักสูตรอีกด้วย เช่น วิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร กำหนดเป็น 3-0-6 ซึ่งหมายถึง ผู้เรียนต้องเรียนทฤษฎีในชั้นเรียน 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และต้องใช้เวลาในการศึกษาเพิ่มเติมนอกชั้นเรียนอีกสัปดาห์ละ 6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

วัตถุประสงค์ของการบ้าน

วัตถุประสงค์ในการมอบหมายการบ้านให้กับผู้เรียนของผู้สอนโดยทั่วไปก็คือ ต้องการให้ผู้เรียนได้ไปฝึกหรือศึกษาเพิ่มเติมนอกชั้นเรียน แต่อย่างไรก็ตามวัตถุประสงค์ในการให้ผู้เรียนทำการบ้านอาจมีรายละเอียดของวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันออกไปได้ตามลักษณะของวิชาที่เรียน

สแตรง (Strang , 1960 อ้างถึงใน สุขดี ตั้งทรงสวัสดิ์. 2533 : 9) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการมอบหมายการบ้านไว้ดังนี้

1. เพื่อช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความพยายาม ความคิดริเริ่ม ความเป็นอิสระ มีโอกาสใช้ความคิดของตนเอง
2. ส่งเสริมให้นักเรียนใช้เวลาว่างจากการเรียนในโรงเรียนให้เป็นประโยชน์
3. เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ที่ได้รับจากโรงเรียนโดยทำกิจกรรม
4. สนับสนุนการเรียนรู้โดยมีการเตรียมตัวฝึกปฏิบัติ

กระทรวงศึกษาธิการ (2539 : 3) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการบ้านไว้ดังนี้

1. เพื่อเพิ่มทักษะและประสบการณ์จากสิ่งที่ได้เรียนรู้มาแล้ว
2. เพื่อให้รู้จักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
3. เพื่อให้รู้จักตนเองเกี่ยวกับความถนัด ความสามารถ ความสนใจและข้อบกพร่องในการเรียนวิชานั้น ๆ
4. เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในสิ่งที่เรียนรู้และทำให้กล้าตัดสินใจ
5. เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์
6. เพื่อให้มีวินัยรักการทำงาน มีความรับผิดชอบและรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
7. เพื่อปลูกฝังคุณธรรม รู้จักเสียสละ ช่วยเหลือสังคมและทำงานเป็นหมู่คณะได้
8. เพื่อให้ครูและผู้ปกครองสามารถสนับสนุน และช่วยเหลือในข้อบกพร่องต่างๆ ของนักเรียนที่เกิดจากการเรียนการสอนได้

บัทเลอร์ (Butler, 1987) ได้ให้วัตถุประสงค์ของการบ้านไว้ดังนี้

1. การบ้านควรจะเป็นการเสริมทักษะที่ถูกแนะนำในห้องเรียน
2. เพื่อบรรลุผลในความเชี่ยวชาญต่อบทเรียนพื้นฐาน เช่น กฎทางคณิตศาสตร์ เป็นต้น
3. สนับสนุนให้เลือกหัวข้อที่จะศึกษาได้อย่างอิสระ
4. ให้โอกาสในการทำกิจกรรมที่มีคุณค่าอย่างอิสระ
5. สนับสนุนให้ใช้เวลาอย่างฉลาดและเป็นระเบียบ

จะเห็นได้ว่าวัตถุประสงค์ของการบ้านนอกเหนือจากจะเป็นการฝึกหรือเป็นการเรียนรู้เพิ่มเติมตามวิชาเรียนแล้ว การบ้านยังสามารถปลูกฝังหรือสร้างลักษณะอื่น ๆ ให้กับผู้เรียนได้อีกด้วย เช่น ฝึกวินัยในการทำงาน ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม การเสียสละ การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ฯ

ประเภทของการบ้าน

นักการศึกษาได้มีการแบ่งประเภทของการบ้านไว้แตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่นำมาใช้ในการแบ่ง เช่น แบ่งตามลักษณะของการบ้าน แบ่งตามลักษณะของงานที่มอบหมายให้ผู้เรียนปฏิบัติ

สำออง สี่หาพงษ์ (2531 : 43- 47) ได้แบ่งการบ้านออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. ภาควิชาความรู้ คือ การบ้านที่เป็นเรื่องทักษะ ความรู้ ความคิด เช่น การศึกษาค้นคว้าทำรายงาน การหาข่าว ทำแบบฝึกหัด การตอบคำถาม การเติมคำ การอ่านหนังสือเพิ่มเติม
2. ภาควิชาปฏิบัติ คือ การบ้านที่ทำด้วยมือเพื่อก่อให้เกิดความชำนาญและประสบการณ์ เช่น การทำกระบวยตักน้ำ การจัดนิทรรศการ การตอนกิ่งไม้ การทดลองต่างๆ เป็นต้น
3. ประเภทให้ประโยชน์สาธารณะ เช่น การช่วยงานโรงเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมชุมนุม และการเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะประโยชน์ เป็นต้น

กระทรวงศึกษาธิการ (2539 : 4) ได้แบ่งประเภทของการบ้านไว้ดังนี้

1. ประเภทเสริมความรู้ เช่น การศึกษาค้นคว้า การศึกษานอกสถานที่ การทำรายงาน และการทำแบบฝึกหัด เป็นต้น

2. ประเภทเสริมการปฏิบัติ เช่น การทำชิ้นงาน การฝึกงาน การจัดนิทรรศการ และการจัดป้ายนิเทศ เป็นต้น

3. ประเภทให้ประโยชน์สาธารณะ เช่น การช่วยงานโรงเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมชุมชน และการเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะประโยชน์ เป็นต้น

ซัลลิแวน และซีควิรา (Sullivan and sequeira, 1996) ได้เสนอรูปแบบการบ้านไว้ 4 ประเภทดังนี้

1. ประเภทแบบฝึกหัด (Practice) เป็นการทำซ้ำและเป็นการฝึกฝนซึ่งจะเป็นการเสริมแรงให้กับการเรียนรู้ต่อเนื่องหาวิชา ตลอดจนเป็นการเพิ่มความเร็วและความเชี่ยวชาญของทักษะเฉพาะด้าน

2. ประเภทเตรียมความพร้อม (Preparation) มีผลการเรียนรู้ของการทำงานและกระตุ้นให้นักเรียนรวบรวมข้อมูลของบทเรียน ซึ่งเขาจำเป็นต้องเตรียมพร้อมในชั้นเรียนต่อไป

3. ประเภทเสริมบทเรียน (Extension) อนุญาตให้นักเรียนได้ขยายความรู้ที่มีต่อเนื่องหาหรือประยุกต์ทักษะการเรียนรู้ในการทำงานใหม่

4. งานประดิษฐ์ (Creative) อนุญาตให้นักเรียนรวมกลุ่มเพื่อสร้างความคิดดั้งเดิมหรือคิดงานใหม่

ลักษณะของการบ้าน

การบ้านเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และทัศนคติของผู้เรียนเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้สอนในการจัดการบ้านที่ดีให้แก่ผู้เรียนซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ (2539 : 5-6) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะที่ดีของการบ้านไว้ดังนี้

1. ตรงตามหลักการ จุดหมาย และจุดประสงค์ของหลักสูตร
2. สัมพันธ์และสอดคล้องกับจุดประสงค์รายวิชา และแผนการเรียนการสอน
3. ชัดเจน ไม่มากและยากเกินไป สอดคล้องกับสภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของนักเรียน
4. ยั่วยุและท้าทายความถนัด ความสามารถ และความสนใจของนักเรียน
5. ส่งเสริมและพัฒนาการ ด้านความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ของนักเรียน
6. ใช้เวลาพอเหมาะกับวัยและความสามารถของนักเรียน

ประโยชน์ของการบ้าน

การให้การบ้านเป็นการฝึกฝนเพิ่มเติมให้แก่ผู้เรียน ที่นอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียน ช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะ ความรู้ ความชำนาญตามความมุ่งหมายของบทเรียนมากยิ่งขึ้น ประโยชน์ที่สำคัญของการให้การบ้านมีหลายประการ ซึ่งอ้อม ประนอม (2539 : 44-45) และณรงค์ กาญจนะ (2553 : 23) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการบ้านไว้สอดคล้องกัน คือ

1. สร้างเสริมและเพิ่มพูนทักษะ ความรู้ ความเข้าใจในการเรียนจะทำให้ผู้เรียนมีความชำนาญมากขึ้น
2. ช่วยทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาการคิดมากมาย คิดหลากหลายรูปแบบ เช่น คิดอย่างมีวิจารณญาณและคิดสร้างสรรค์

3. พ่อแม่หรือผู้ปกครองหรือแม้แต่ชุมชนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนและสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างผู้ปกครอง ครูผู้สอนและตัวผู้เรียน

4. ทำให้ครูรวมทั้งผู้ปกครองได้ทราบถึงความก้าวหน้าในการเรียนการสอน

5. ทำให้ผู้เรียนได้มีความรับผิดชอบ รู้หน้าที่ รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการ (2529 : 9) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการบ้านที่มีต่อผู้เกี่ยวข้องแต่ละส่วนไว้ดังนี้

1. ประโยชน์ต่อนักศึกษา

1.1 ได้พัฒนาแนวคิดอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

1.2 ได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้เด็กเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ปลุกนิสัยให้รักเด็กและพยายามค้นคว้าหาความรู้และความก้าวหน้ามาสูงตนเอง

1.3 ได้สำรวจและพัฒนาตนเองในด้านความรู้ความถนัด ความสามารถ และความสนใจ

1.4 ใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ ซึ่งเป็นการสร้างนิสัยที่ดีให้กับนักศึกษา

1.5 ปลุกฝังความมีระเบียบ ความรับผิดชอบและความเสียสละ รู้จักแบ่งเวลาเพื่อพัฒนาตนเอง รู้ว่าเวลาไหนควรทำอะไร ลำดับกิจกรรมก่อนหลัง วางแผนงานเป็นไปในแต่ละวัน

2. ประโยชน์ต่อผู้ปกครอง

2.1 ลดความวิตกกังวลในเรื่องความประพฤติของบุตรหลาน

2.2 ทราบพัฒนาการและข้อบกพร่องทางการเรียนของบุตรหลาน

2.3 เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ปกครอง ครู และนักศึกษา

3. ประโยชน์ต่อผู้สอน

3.1 ช่วยเสริมให้แผนการสอนของครูเป็นระบบและครบถ้วน

3.2 เป็นเครื่องมือช่วยจำแนกความแตกต่างของนักศึกษาเพื่อกำหนดวิธีสอนให้เหมาะสมกับนักศึกษา

3.3 ทราบผลการเรียนรู้ของนักศึกษาได้อย่างต่อเนื่อง

หลักการและแนวคิดในการให้การบ้าน

การบ้านถือว่ามีค่าจำเป็นสำหรับการทบทวนความรู้ของผู้เรียน การให้การบ้านที่เหมาะสมทั้งปริมาณและคุณภาพ สามารถช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างหนึ่ง การทำการบ้านอย่างสม่ำเสมอจะทำให้ผู้เรียนมีผลการเรียนดีขึ้นถึงร้อยละ 69 และมีเกรดเฉลี่ยสูงขึ้นกว่าเด็กที่ไม่มีการบ้านหรือมีน้อย (กองบรรณาธิการสารปฏิรูป, 2547 : 28) ดังนั้น การให้การบ้านแก่ผู้เรียนผู้สอนควรคำนึงถึงเทคนิค กลยุทธ์หรือมีวิธีการให้การบ้าน ซึ่งเครือศรี วิเศษสุวรรณภูมิ (2541 : 12-14) กล่าวว่า กลยุทธ์ในการให้การบ้านที่สำคัญ มีดังนี้

1. ครูต้องเตรียมการบ้านสำหรับผู้เรียนล่วงหน้า และมีความเหมาะสมสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

2. ต้องมีความชัดเจนไม่คลุมเครือ ทั้งข้อความและจุดประสงค์ว่าต้องการให้ผู้เรียนทำอะไร

3. ให้การบ้านกับผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้เกิดความเคยชิน และไม่ถือว่าเป็นเรื่องจุกจิกยุ่งยาก

4. สร้างความสำคัญให้กับที่บ้าน โดยครูต้องบอกให้ผู้เรียนเข้าใจถึงความสำคัญและจุดประสงค์ของการให้ที่บ้าน

5. ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนอย่างรวดเร็ว หลังจากได้ตรวจการบ้านแล้ว เพื่อผู้เรียนจะได้นำไปทบทวนหรือเก็บเป็นแนวทางในการเรียนหรือสอบต่อไปในอนาคต

นอกจากนี้ การให้การบ้าน ควรคำนึงถึงวัย ความพร้อมและสภาพของครอบครัว เช่น รายได้ทาง เศรษฐกิจและฐานะทางสังคมที่แตกต่างกันของผู้เรียน ซึ่งอาจจะทำให้ผู้เรียนมีเวลาทำการบ้านจำกัด เนื่องจากต้องช่วยเหลือครอบครัวทำงานหารายได้ และต้องคำนึงตัวผู้สอนหรือผู้ให้การบ้านด้วยว่า สามารถตรวจและแก้ไขได้ครบ ถูกต้อง และคืนให้ผู้เรียนได้ทันตามกำหนดเวลาหรือไม่

กระทรวงศึกษาธิการ (2539 : 13) ได้กล่าวว่า ในการมอบหมายการบ้าน อาจจะประสบปัญหาต่าง ๆ เช่น ขาดการประสานงานระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน การบ้านยาก มากหรือน้อยเกินไป ผู้เรียนเกิดความวิตกกังวล เบื่อหน่ายการเรียนและหนีเรียน ทำให้ผู้ปกครองเดือดร้อน และขาดแหล่งศึกษาค้นคว้า เป็นต้น เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาดังกล่าว ในการมอบหมายการบ้าน โรงเรียนและผู้สอนควรคำนึงถึงแนวปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. ควรหลีกเลี่ยงการให้การบ้านเป็นเครื่องมือแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตน
2. ควรกำหนดปริมาณ ความยากง่ายให้พอเหมาะกับสภาพและพื้นฐานของผู้เรียนโดยไม่จำเป็นต้องให้เท่ากันทุกคนและต้องชัดเจน
3. ควรหลีกเลี่ยงการให้การบ้านเป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาคาสอนไม่จบหลักสูตร
4. ควรอำนวยความสะดวกและเตรียมการล่วงหน้าสำหรับการบ้านที่ต้องใช้วัสดุอุปกรณ์
5. ควรจูงใจให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์และคุณค่าของการบ้าน
6. ควรสร้างเสริมการบ้านให้มีลักษณะยืดหยุ่น และท้าทายความถนัดความสามารถและความสนใจของนักเรียน
7. ควรมอบหมายการบ้านหลายรูปแบบและไม่ซ้ำซาก
8. ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการทำการบ้าน
9. ควรหลีกเลี่ยงการให้การบ้านเป็นเครื่องมือในการลงโทษนักเรียน

ทัศนีย์ ศุภเมธิ (2542 : 113) กล่าวว่า การให้ผู้เรียนทำการบ้านเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน ผลงานจากการทำแบบฝึกหัดจะบอกให้ผู้สอนทราบว่าผู้เรียนเข้าใจบทเรียนที่เรียนไปหรือไม่ ถ้าผู้เรียนทำแบบฝึกหัดหรือการบ้านไม่ค่อยได้ ก็แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนต้องสอนซ่อมเสริมหรืออาจจะต้องทบทวนบทเรียนใหม่ โดยมีข้อเสนอแนะในการให้ทำแบบฝึกหัดหรือการให้ทำการบ้านดังนี้

1. ควรจะให้ทันทีหลังจากสอนจบบทเรียน
2. ควรให้ในปริมาณพอสมควรและเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน
3. ผู้สอนควรจะร่วมมือกับผู้ปกครองในการเอาใจใส่ดูแลการทำการบ้านของผู้เรียน
4. การให้การบ้านหรือแบบฝึกหัดแต่ละครั้งผู้สอนต้องแน่ใจว่าผู้เรียนเข้าใจคำสั่งในงานที่ได้รับมอบหมาย
5. ให้ผู้เรียนเข้าใจจุดหมายและประโยชน์ของการทำแบบฝึกหัดและการบ้าน

6. การให้การบ้านของผู้สอนไม่ควรเน้นที่งานหนังสืออย่างเดียว ควรให้การบ้านที่ผู้เรียนจะลงปฏิบัติด้วยตนเองด้วย

คูเปอร์ (Cooper, 1999) ได้ศึกษาถึงข้อควรคำนึงในการให้การบ้านดังนี้

1. ไม่ควรให้การบ้านเป็นการลงโทษ
2. หลีกเลี่ยงการบ้านที่เป็นงานซึ่งเด็กสามารถทำได้ดีอยู่แล้ว
3. การให้การบ้านควรจะมีปริมาณไม่มาก และไม่ยากเกินไป และควรเป็นการบ้านที่น่าสนใจซึ่งเด็กสามารถจะทำได้ด้วยตนเอง
4. ควรจะให้การบ้านที่เหมาะสมกับระดับการศึกษาของเด็ก

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับพฤติกรรม

พฤติกรรม (Behavior)

พฤติกรรม หมายถึง ปฏิกริยาหรือกิจกรรมทุกชนิดของสิ่งมีชีวิตแม้ว่าจะสังเกตได้หรือไม่ก็ตาม เช่น คน สัตว์ มีนักพฤติกรรมศาสตร์บางคนได้ให้ความหมายไว้ว่า พฤติกรรมมีความหมายกว้างขวางครอบคลุมไปถึงพฤติกรรมของสิ่งที่ไม่มีชีวิตด้วย เช่น การไหลของน้ำ คลื่นของน้ำทะเล กระแสลมที่พัด การปลิวของฝุ่นละออง การเดือดของน้ำ เป็นต้น สิ่งทีกล่าวนมาเป็นการเคลื่อนไหวของสิ่งไม่มีชีวิต แต่มีการเปลี่ยนแปลงจากลักษณะหนึ่งไปยังอีกลักษณะหนึ่งเลยถือว่าคล้าย ๆ กับเป็นปฏิกริยาหรือเป็นกิจกรรมที่ปรากฏออกมาจากสิ่งนั้นจึงนับว่าเป็นกิจกรรมด้วย

การศึกษาเรื่องพฤติกรรมส่วนใหญ่จะมุ่งศึกษาเฉพาะพฤติกรรมของคนส่วนพฤติกรรมของสัตว์กระทำเป็นบางครั้ง เพื่อนำมาเป็นส่วนประกอบให้เข้าใจในพฤติกรรมของคนได้ดียิ่งขึ้น

พฤติกรรมภายนอก (Overt Behavior)

พฤติกรรมภายนอก หมายถึง ปฏิกริยาของบุคคลหรือกิจกรรมของบุคคลที่ปรากฏออกมาให้บุคคลอื่นได้เห็น ทั้งทางวาจาและการกระทำทางอื่น ๆ ที่ปรากฏออกมาให้เห็นได้ พฤติกรรมที่ปรากฏออกมาให้เห็นภายนอกนั้นเป็นสิ่งที่คนมองเห็นตลอดเวลา เป็นปฏิกริยาที่คนเราได้แสดงออกมาตลอดเวลาของการมีชีวิต ถ้าลำดับตั้งแต่ต้นนอนจนกระทั่งนอนหลับ จะเห็นว่าได้แสดงพฤติกรรมออกมาตลอดเวลา

พฤติกรรมภายนอกที่แสดงออกมามีความสำคัญมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าสังคมใดที่ประเมินคุณภาพของคนว่าเป็นคนดี มีระเบียบวินัย สุภาพ ซื่อสัตย์ ทารุณ เป็นต้น ล้วนแต่ประเมินคุณภาพของพฤติกรรมภายนอกทั้งสิ้น ถ้าไม่แสดงออกมาสังคมก็ไม่ทราบว่าบุคคลนั้นเป็นคนอย่างไร

พฤติกรรมที่คนแสดงออกมาให้เห็นภายนอกจึงนับว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคม สังคมชอบตัดสินคนด้วยพฤติกรรมภายนอก ดังนั้น พฤติกรรมที่เราเห็นได้ทราบอาจไม่ใช่พฤติกรรมที่แท้จริงของเขา และไม่ใช่ว่าตัวคนที่แท้จริง คือการกระทำไม่ตรงกับความคิดความรู้สึก บางคนอาจสวมหน้ากากเข้าหากัน หรือแสดงไปตาม

บทบาทที่เขาเป็นบางครั้งจึงกำหนดไม่ได้ว่าเป็นเรื่องจริง เพราะไม่ได้สะท้อนความเป็นจริงออกมาทั้งหมด

พฤติกรรมภายใน (Covert Behavior)

พฤติกรรมภายใน หมายถึง กิจกรรมภายในที่เกิดขึ้นในตัวบุคคล ซึ่งสมองทำหน้าที่รวบรวม สะสมและสั่งการ ซึ่งเป็นผลจากการกระทำของระบบประสาทและกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางด้านชีวเคมีของร่างกาย พฤติกรรมภายในมีทั้งรูปธรรมและนามธรรม ที่เป็นรูปธรรมคนอื่นจะสังเกตเห็นไม่ได้แต่จะใช้เครื่องมือทางการแพทย์ทดสอบได้ สัมผัสได้ เช่น การเต้นของหัวใจการหดและการขยายตัวของกล้ามเนื้อ การบีบของลำไส้ การสูบฉีดโลหิตไปเลี้ยงร่างกาย เป็นต้น ที่เป็นนามธรรมได้แก่ ความคิด ความรู้สึก เจตคติ ความเชื่อ ค่านิยม ซึ่งจะอยู่ในสมองของคน บุคคลภายนอกไม่สามารถจะมองเห็นได้ หรือสัมผัสได้เพราะไม่มีตัวตน และจะทราบว่าเขาคิดอย่างไรก็ต่อเมื่อเขาแสดงออกมา เช่น การแสดงอาฆาตมาดร้าย ใช้คำพูดข่มขู่หรือระห่ำดังที่คิดไว้ พฤติกรรมภายในจะมีเหมือนกันหมดทุกวัยไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ เพศชาย เพศหญิง หรือต่างเชื้อชาติ ส่วนที่จะแตกต่างกันจะอยู่ที่จำนวน ปริมาณหรือคุณภาพเท่านั้น พฤติกรรมภายในมีความสำคัญต่อคน เป็นคุณสมบัติที่ทำให้คนเหนือกว่าสัตว์ คนมีแนวคิดที่มีระบบและคาดการณ์ในสิ่งต่างๆ ในอนาคตได้ พฤติกรรมภายในของคนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมภายนอกที่แสดงออกมา บางสถานการณ์ก็ไม่อาจสอดคล้องกันได้ เช่น บางครั้งไม่พอใจในการกระทำของผู้อื่นก็อาจจะทำเฉยเพราะไม่กล้าต่อว่าหรือทำร้ายเขา เพราะถ้ากระทำอะไรลงไปอาจทำให้เกิดการทะเลาะวิวาทกันขึ้นได้

มนุษย์จะแสดงพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอกตั้งแต่เกิดจนตาย พฤติกรรมที่แสดงออกมาอาจเป็นผลสืบเนื่องมาจากการเลี้ยงดูและอบรมจากครอบครัวหรือในทางตรงกันข้ามอาจสืบเนื่องมาจากการขาดการเลี้ยงดูและอบรมจากครอบครัวหรือในทางตรงกันข้ามอาจสืบเนื่องมาจากการขาดการเลี้ยงดูอบรมจากครอบครัว จึงทำให้มีปัญหาอยู่มาก ในแต่ละช่วงของชีวิตจะมีพัฒนาการปรับเปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปบ้างโดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องปรับพฤติกรรมให้เข้ากับขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมของชุมชนนั้นๆ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของสังคมในทุกๆด้าน เมื่อขนบธรรมเนียมประเพณีเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของคนจึงทำให้ตนเปลี่ยนพฤติกรรมได้ยาก เช่น บางชุมชนมีพฤติกรรมการรับประทานอาหารสุกๆ ดิบๆ เป็นต้น

พฤติกรรมการทำงาน

พฤติกรรมการทำงาน คือ ลักษณะที่ผู้เรียนปฏิบัติหรือกระทำเพื่อให้ได้การบ้านตามที่ผู้สอนมอบหมายมาส่งตามเวลาที่กำหนด ซึ่งโดยทั่วไปจะเริ่มตั้งแต่การรับคำสั่งจากผู้สอน การจดหรือบันทึกรายละเอียดของคำสั่งหรืองาน การค้นหาข้อมูล การนำข้อมูลมาเรียบเรียงหรือการปฏิบัติเพื่อให้ได้ชิ้นงานตามที่กำหนด และการนำการบ้านมาส่งตามเวลาที่กำหนด ซึ่งลักษณะการปฏิบัติตามขั้นตอนเหล่านี้ของผู้เรียนแต่ละคนอาจปฏิบัติแตกต่างกันออกไป เช่น บางคนจดบันทึกสิ่งที่ผู้สอนมอบหมายโดยละเอียด ในขณะที่บางคนอาจไม่สนใจโดยคิดว่าค่อยไปถามรายละเอียด

จากเพื่อน ซึ่งจะเห็นว่าลักษณะพฤติกรรมเหล่านี้ของผู้เรียนสามารถแบ่งได้เป็น 2 ทาง คือ พฤติกรรมทางบวก และพฤติกรรมทางลบ

พฤติกรรมทางบวก ในการทำการบ้าน คือการกระตือรือร้นตั้งแต่การรับคำสั่งหรือการมอบหมายงานจากอาจารย์ผู้สอน อาจมีการจดบันทึกการบ้านโดยละเอียด สอบถามผู้สอนทันทีเมื่อไม่เข้าใจ หลีกจากเรียนไปแล้วก็จะรีบทำการบ้านในทันทีเพื่อป้องกันการลืมในสิ่งที่ได้เรียนมา ในการทำการบ้านก็จะมีวิธีการค้นหาข้อมูลที่หลากหลาย แล้วจึงนำมาเรียบเรียงหรือทำออกมาเป็นชิ้นงานด้วยตนเองเพื่อให้ได้การบ้านหรืองานไปส่งตามเวลาที่กำหนด ส่วนพฤติกรรมในทางลบในการทำการบ้านก็อาจมีลักษณะแตกต่างกันออกไป แต่โดยทั่วไปก็มักจะตรงกันข้ามกับพฤติกรรมทางบวก และในที่สุดก็อาจส่งการบ้านได้ตามเวลา หรือไม่ก็ส่งล่าช้าหรือไม่ก็ไม่ได้ส่งการบ้าน

อาจารย์ ดร. โสภณธรรมรักษ์ (2559) ได้นำเสนอบทความเรื่อง 10 เทคนิคของการสร้างวินัยเชิงบวก ซึ่งนำมาจากคำแนะนำของ ดร.ปิยวลี ธนเศรษฐกร ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาทักษะสมอง EFs เด็กด้วยการสร้างวินัยเชิงบวก 101 Educare Center ซึ่ง 10 เทคนิคนี้ครูผู้สอนสามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาพฤติกรรมทำการบ้านของผู้เรียนให้เป็นไปในทางบวก ได้แก่

1. หลักการทำให้เป็นเรื่องใหญ่ ชื่นชมอย่างเฉพาะเจาะจงเด็กแบบตัวต่อตัว เช่น การชื่นชมผู้ที่ทำการบ้านได้ถูกต้อง ส่งงานสม่ำเสมอ ส่งงานตามเวลาที่กำหนด
2. หลักการมองระดับสายตา ทำให้เด็กรู้สึกได้รับความใส่ใจ มีคุณค่าและเชื่อใจ ซึ่งจะทำให้ EF ทำงานได้ดี นั่นคือ การให้ความสนใจกับทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับคนที่อาจมีปัญหา เช่น ไม่ส่งการบ้าน ส่งการบ้านล่าช้า ฯ
3. หลักการให้ทางเลือกเชิงบวก ไม่มีใครชอบให้ใครมาสั่งหรือบังคับ โดยให้ทางเลือก 2 ทาง ซึ่งจะทำให้เด็กคิดเป็น ฝึกทักษะให้เด็กตัดสินใจ มีความคิดยืดหยุ่น ใช้ชีวิตกับสิ่งที่มีอยู่ได้ ใช้สถานการณ์ให้เด็กรับผิดชอบในสิ่งที่เลือก นั่น คือการให้งานหรือการบ้านที่สอดคล้องกับความสามารถหรือความพึงพอใจของผู้เรียน หรือมอบหมายในสิ่งที่ผู้เรียนอยากทำ
4. หลักการเบี่ยงเบนพฤติกรรม เช่น เด็กเคาะโต๊ะ ก็ให้เด็กทำอย่างอื่นที่ไม่สามารถเคาะโต๊ะได้ แต่อย่าใช้คำว่าหยุดหรือห้ามทำ เพราะเด็กจะต่อต้านไม่อยากให้ใครมาสั่ง
5. หลักการให้ความสำคัญ ทำให้เด็กรู้สึกมีส่วนร่วมสำคัญในสังคม มอบหน้าที่ให้รับผิดชอบ และชื่นชมเด็ก
6. หลักการกระชับ ไม่ตะโกนใส่เด็กเพราะมนุษย์มีสัญชาตญาณในการปกป้องตัวเอง เด็กจะตัดความสัมพันธ์ แต่ถ้าเป็นเสียงกระซิบจะใส่ใจฟัง
7. หลักการอะไรก่อนหลัง เช่น ทำงานเสร็จแล้วไปเล่นได้เลย เป็นต้น ทั้งนี้การตั้งเงื่อนไขที่ไม่น่าสนใจจะทำให้เด็กต่อต้าน 8. หลักการตั้งเวลา ฝึกให้เด็กรู้จักวางแผน
9. หลักการส่งความรู้สึก เพื่อบอกความรู้สึกของเรา ทำให้เด็กเรียนรู้ว่าทุกการกระทำของเขาส่งผลกระทบต่อคนอื่นเสมอ เช่น การแบ่งงานกันรับผิดชอบ การให้ทำงานกลุ่ม
10. หลักการแสดงความเข้าใจ เด็กมีความรู้สึกทุกวันและมีหลายอารมณ์ ให้เด็กรู้ตัวว่ากำลังมีอารมณ์อะไร รับรู้อารมณ์ตัวเอง และรู้ว่าต้องจัดการอะไรกับอารมณ์ของตัวเองและสามารถกำกับตัวเองได้

แต่อย่างไรก็ตามหลักการหรือเทคนิคเหล่านี้อาจไม่สามารถนำมาใช้กับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา หรือนำมาใช้กับเรื่องการทำการบ้านได้ทุกข้อ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอี่ยมเดือน อยู่ไกล (2539) ได้ศึกษาเรื่อง เจตคติของครูต่อการให้การบ้านนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุดรธานี จากผลการศึกษาพบว่า เจตคติต่อการให้การบ้านของครูในหมวดวิชาต่าง ๆ ในด้านลักษณะของการบ้าน ปริมาณของการบ้าน วิธีให้การบ้าน การตรวจการบ้าน และการให้ข้อมูลย้อนกลับนั้น ทุกหมวดวิชาไม่มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ ครูในหมวดวิชาต่าง ๆ จะเน้นการให้การบ้านที่มีอยู่ในท้ายบทเรียน ครูควรคิดแต่งโจทย์การบ้านเพิ่มเติมขึ้นเองให้มากขึ้น มอบหมาย งานให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองบ้าง ปริมาณของการบ้านในแต่ละวันควรพอเหมาะกับวัยของนักเรียน เพื่อให้การบ้านเป็นสิ่งที่สร้างกำลังใจและก่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาต่าง ๆ

สุธี สุกิจธรรมภาน (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงาน หรือการบ้านของนักศึกษาระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 2 กลุ่ม 2 แผนกวิชาไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคสุโขทัย โดยการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงานหรือการบ้านของนักศึกษาระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 2 กลุ่ม 2 แผนกวิชาไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคสุโขทัย ในรายวิชาเขียนแบบไฟฟ้าด้วยคอมพิวเตอร์ และรายวิชาไมโครคอนโทรลเลอร์ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือนักศึกษา ระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคสุโขทัย ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงาน หรือการบ้านของนักศึกษา ผลการวิจัยปรากฏว่า จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงาน หรือการบ้านของนักศึกษาระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 2 กลุ่ม 2 แผนกวิชาไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคสุโขทัย แสดงให้เห็นว่า สาเหตุของการไม่ส่งงาน หรือการบ้าน ลำดับที่ 1 คือ การให้งานที่มอบมากเกินไป และแบบฝึกหัดยากทำไม่ได้ โดยคิดจากนักศึกษา 38 คน ที่เลือกเป็นสาเหตุอันดับที่ 1 และ 2 จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 65.85

จริยา ชูปาน (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการไม่ทำการบ้านด้วยตนเองของนักศึกษาในรายวิชาโครงสร้างข้อมูลและอัลกอริทึมงานวิจัยนี้ เป็นการศึกษาพฤติกรรมการไม่ทำการบ้านด้วยตนเองของนักศึกษาในรายวิชาโครงสร้างข้อมูลและอัลกอริทึม รหัสวิชา 4123707 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง ตรัง จำนวน 15 คน ซึ่งใช้การบันทึกผลจากการส่งการบ้านของนักศึกษาเพื่อหาข้อมูลของนักศึกษาที่ทำการบ้านด้วยตัวเอง นักศึกษาที่ลอกการบ้านของเพื่อนและนักศึกษาที่ไม่ส่งการบ้าน ผลการศึกษาพบว่าในตอนต้นที่ 1 ซึ่งเป็นการให้การบ้านแบบปกติ นักศึกษาทำการบ้านด้วยตัวเอง คิดเป็นร้อยละ 33.0 ลอกการบ้านเพื่อนคิดเป็นร้อยละ 60.0 และไม่ส่งการบ้านคิดเป็นร้อยละ 6.0 ซึ่งถือว่ามากกว่าครั้งที่ไม่ทำการบ้านเอง ในตอนที่ 2 เป็นการเปลี่ยนกฎเกณฑ์ในการให้การบ้านใหม่ คือ 1) มีการกำหนด

ระยะเวลาส่งงานใหม่โดยให้ระยะเวลาส่งงานเร็วขึ้น ผลปรากฏว่านักศึกษาทำการบ้านด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 23.0 ลอกการบ้านของเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 53.33 และไม่ส่งงาน คิดเป็นร้อยละ 23.33 ซึ่งนักศึกษาที่ไม่ทำการบ้านเองและไม่ส่งการบ้านมีจำนวนเพิ่มขึ้นมา 2) ใช้วิธีการเขียนส่ง ผลปรากฏว่านักศึกษาที่ทำการบ้านด้วยตนเองคิดเป็นร้อยละ 26.67 ลอกการบ้านของเพื่อนคิดเป็นร้อยละ 60.0 และไม่ส่งงาน คิดเป็นร้อยละ 13.33 ซึ่งผลที่ได้ก็ไม่ต่างจากแบบแรกมากนัก 3) ไม่มีการให้คะแนนสำหรับคนที่ลอกกัน ผลปรากฏว่า มีนักศึกษาที่ทำการบ้านด้วยตนเองคิดเป็นร้อยละ 33.0 ลอกการบ้านเพื่อนคิดเป็นร้อยละ 46.7 และไม่ส่งงาน คิดเป็นร้อยละ 20.0 ซึ่งผลที่ได้ก็ไม่ได้แตกต่างจากสองแบบแรกเช่นเดียวกัน 4) การให้การบ้านที่แตกต่างกัน โดยมีการนำข้อมูลของตัวนักศึกษาเองมาประกอบในการทำการบ้าน ผลปรากฏว่ามีนักศึกษาที่ทำการบ้านด้วยตนเองคิดเป็นร้อยละ 66.67 ลอกการบ้านเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และไม่ส่งงาน คิดเป็นร้อยละ 16.67 ซึ่งผลที่ได้ออกมาน่าพอใจที่สุด คือมีจำนวนนักศึกษาที่ทำการบ้านเองมากกว่าครึ่ง

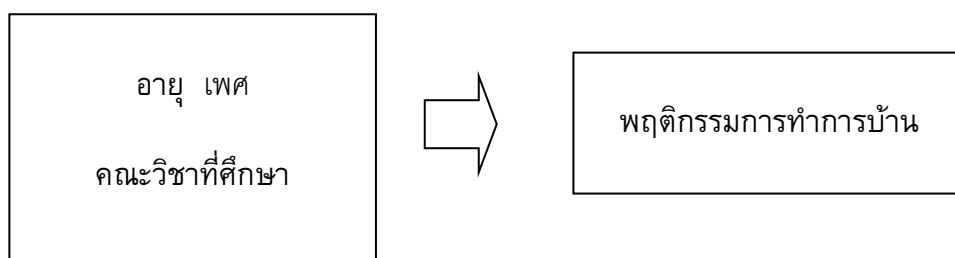
วิภาพรรณ เจริญกุล (2554) ได้ทำการวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง การศึกษาสาเหตุการไม่ส่งการบ้านตามกำหนดในวิชาจิตวิทยาเพื่อการพัฒนาตน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ศูนย์ตรัง โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อที่จะนำผลการวิจัยดังกล่าวไปสู่การปรับแนวทางการเรียนการสอน ที่สามารถกระตุ้นให้นักศึกษาส่งการบ้านตามกำหนดได้ ผลการวิจัย พบว่า สาเหตุการไม่ส่งการบ้านตามกำหนดในวิชาจิตวิทยาเพื่อการพัฒนาตนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ศูนย์ตรัง แสดงให้เห็นว่า สาเหตุของการไม่ส่งงาน การบ้านลำดับที่ 1 คือ การให้การบ้านมากเกินไป โดยคิดจากนักเรียน 20 คน ที่เลือกเป็นสาเหตุอันดับที่ 1 จำนวน 19 คน คิดเป็น ร้อยละ 95.00 นักศึกษาเตรียมตัวสอบเก็บคะแนนวิชาอื่น จำนวน 17 คน คิดเป็น ร้อยละ 85.00 แบบฝึกหัดยากทำไม่ได้ จำนวน 16 คน คิดเป็น ร้อยละ 80.00 นักศึกษาไม่ได้นำสมุดมา จำนวน 14 คน คิดเป็น ร้อยละ 70.00 และนักศึกษาไม่เข้าใจคำสั่ง จำนวน 13 คน คิดเป็น ร้อยละ 65.00

นพรัตน์ ใจภาษา (2555) ได้ทำการวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมเรื่องการไม่ส่งงาน การบ้านของนักศึกษาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ห้อง TI 101 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมสาเหตุของการไม่ส่งงาน การบ้านของนักศึกษา ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ห้อง TI 101 มีพฤติกรรมที่เป็นสาเหตุของการไม่ส่งงาน การบ้านลำดับที่ 1 คือ การให้การบ้านมากเกินไป และครูอธิบายเร็วเกินไป คิดเป็น ร้อยละ 38.93

จากงานวิจัยที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า การบ้านยังคงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สอนจะต้องมอบหมายให้กับเพื่อให้เกิดการฝึกฝนในเนื้อหาวิชาเรียนและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ แต่ผู้สอนก็ต้องคำนึงถึงปริมาณของการบ้าน และความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน เนื่องจากผลการศึกษาบางส่วนพบว่าสาเหตุที่ผู้เรียนไม่ทำการบ้านก็เนื่องมาจาก การให้การบ้านหรืองานที่มอบหมายมากเกินไป และบางครั้งเป็นงานที่ยากหรือไม่เหมาะสมกับผู้เรียน นอกจากนี้การให้การบ้านจะต้องเป็นสิ่งสร้างกำลังใจและก่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาเรียนต่าง ๆ ด้วย

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

จากการศึกษาหลักการและทฤษฎีเพื่อศึกษาพฤติกรรมการทำงานและส่งการบ้านของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยสงขลาในครั้งนี้ พอจะสรุปได้ว่าเป็นกรอบความคิดในการวิจัย ได้ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเพื่อศึกษาพฤติกรรมการทำงานและส่งการบ้านของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยสงขลาได้ดำเนินโดยมีรายละเอียดในองค์ประกอบต่าง ๆ ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยสงขลา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ซึ่งเป็นนักศึกษาจากสาขาวิชาต่าง ๆ ที่เรียนคละกันเป็นกลุ่ม โดยมีนักศึกษาลงทะเบียนทั้งหมด 14 กลุ่ม รวมทั้งหมดจำนวน 462 คน

2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยใช้การสุ่มแบบเจาะจง โดยใช้กลุ่มนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนกับคณะผู้วิจัยซึ่งมีจำนวน 12 กลุ่ม ซึ่งมีนักศึกษาจำนวน 355 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการทำงานและส่งการบ้าน เป็นแบบสอบถามที่ให้กลุ่มตัวอย่างตอบคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ปฏิบัติเกี่ยวกับการทำงานและส่งการบ้าน โดยคำถามของแบบสอบถามมีลักษณะเป็นคำถามปลายปิดและปลายเปิด แบ่งออก 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์พฤติกรรมการทำงานและส่งการบ้านของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 8 ข้อ ได้แก่ เพศ ชั้นปี สาขาที่ศึกษา ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม การศึกษาก่อนเข้าเรียนที่ มทร. ศรีวิชัย ที่พัก กิจกรรมที่ชอบทำในยามว่าง และความถี่ในการเข้าใช้ห้องสมุด ศาสนา

ตัวอย่างแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ☐ 1.ชาย ☐ 2.หญิง

2. ชั้นปีที่ศึกษา

3. สาขาที่ศึกษา.....

4. คะแนนเฉลี่ยสะสมในปัจจุบัน.....

5. การศึกษาก่อนเข้าเรียนที่ มทร. ศรีวิชัย

☐ 1. ม. 6 ☐ 2. ปวช. ☐ 3. ปวส. ☐ 4.อื่นๆ ระบุ.....

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการทำและส่งการบ้านของกลุ่มตัวอย่างเป็นข้อคำถามแบบเลือกตอบเพื่อใช้ในการวิเคราะห์พฤติกรรมการทำและส่งการบ้าน ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการทำและส่งการบ้านจำนวน 10 ข้อ เช่น สิ่ง queปฏิบัติเมื่อผู้สอนส่งการบ้าน ช่วงเวลาที่ทำการบ้าน สถานที่ทำการบ้าน วิธีการค้นข้อมูลในการทำการบ้านฯ

ตัวอย่างแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการทำการบ้าน

9. สิ่งที่คุณศึกษาทำมากที่สุดเมื่ออาจารย์ผู้สอนมอบหมายงานหรือส่งการบ้าน

- ☐ 1. จัดบันทึกงานที่ผู้สอนมอบหมายและซักถามจนเข้าใจในงานที่สั่ง
- ☐ 2. จัดบันทึกงานที่ผู้สอนมอบหมายและถามเพื่อนที่นั่งใกล้ ๆ ว่าเข้าใจหรือไม่
- ☐ 3. จัดบันทึกงานที่ผู้สอนมอบหมายเอาไว้ก่อนโดยไว้ซักถามเพื่อนถ้าไม่เข้าใจ
- ☐ 4. ไม่ได้จัดบันทึกแต่ใช้การจำและทำความเข้าใจไว้ โดยจะถามเพื่อนทีหลังถ้าจำไม่ได้
- ☐ 5. ไม่ได้จัดบันทึกและไม่ได้ทำความเข้าใจกับงานที่สั่ง แต่จะใช้วิธีถามเพื่อนทีหลัง

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการทำและส่งการบ้านของกลุ่มตัวอย่าง โดยเป็นข้อคำถามที่เป็นพฤติกรรมทางบวกและทางลบเพื่อวัดระดับพฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติ โดยแบบสอบถามจะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert Scale) แบ่งระดับในการวัดออกเป็น 5 ระดับโดยกำหนดค่าระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ปฏิบัติมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ปฏิบัติมาก

ระดับ 3 หมายถึง ปฏิบัติปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ปฏิบัติน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ปฏิบัติน้อยที่สุดหรือไม่ได้ปฏิบัติ

ตัวอย่างแบบสอบถาม

สิ่งที่นักศึกษาปฏิบัติเกี่ยวกับการบ้าน	ระดับการปฏิบัติ				
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
1. การถามอาจารย์เพื่อทำความเข้าใจการบ้าน					
2. การถามเพื่อนเพื่อทำความเข้าใจการบ้าน					
3. การจัดบันทึกการบ้านที่อาจารย์สั่ง					
4. การรีบทำการบ้านหลังจากเรียนเสร็จ					

ตอนที่ 4 เป็นคำถามแบบปลายเปิด เพื่อสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการทำและส่งการบ้าน

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ในการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ นอกจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วเกี่ยวกับการบ้านและพฤติกรรมของผู้เรียนแล้ว ยังได้ใช้ปัญหาที่ระดมความคิดมาจากกลุ่มผู้สอนในหลักสูตร โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกรอบเนื้อหาขอบข่ายโครงสร้างของคำถาม
2. ร่างข้อคำถามของแบบสอบถามให้สอดคล้องกับกรอบแนวคิด วัตถุประสงค์ เนื้อหา และตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ให้ครอบคลุมทั้งด้านโครงสร้าง เนื้อหาและภาษา
3. นำแบบสอบถามไปให้ผู้สอนทั้ง 4 ท่านในหลักสูตร ตรวจสอบพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และวัตถุประสงค์ในการวิจัย
4. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้สอนแต่ละคน
5. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับผู้เรียนในกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง
6. นำข้อบกพร่องและปัญหาที่พบมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อใช้เป็นแบบสอบถามในการเก็บข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูล

การเก็บข้อมูลพฤติกรรมการทำและส่งการบ้านโดยใช้แบบสอบถาม ได้กำหนดให้ผู้สอนแต่ละคนนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับนักศึกษาในกลุ่มที่รับผิดชอบ หลังจากการสอบกลางภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โดยให้ชี้แจงผู้เรียนให้เห็นว่าการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนในโอกาสต่อไป และในการตอบแบบสอบถามผู้เรียนไม่ต้องบอกข้อมูลส่วนตัวแต่อย่างใด การตอบคำถามที่สอดคล้องกับความเป็นจริงจะทำให้ได้ประโยชน์ในการศึกษามากที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลสภาพทั่วไปของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง และข้อมูลพฤติกรรมการทำและส่งการบ้านอื่น ๆ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. พฤติกรรมการทำและส่งการบ้าน ซึ่ง แบ่งเป็น พฤติกรรมทางบวกและพฤติกรรมทางลบ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยจากการตอบแบบสอบถามแล้วแปลความหมายระดับพฤติกรรมการทำและส่งการบ้านตามเกณฑ์กำหนดดังนี้
 - ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.51 - 5.00 หมายถึง มีพฤติกรรมปฏิบัติในระดับมากที่สุด
 - ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.51 - 4.50 หมายถึง มีพฤติกรรมปฏิบัติในระดับมาก
 - ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.50 หมายถึง มีพฤติกรรมปฏิบัติในระดับปานกลาง
 - ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.51 - 2.50 หมายถึง มีพฤติกรรมปฏิบัติในระดับน้อย
 - ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.50 หมายถึง มีพฤติกรรมปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาค่าร้อยละ (Percentage)

$$P = \frac{X \times 100}{N}$$

P = ค่าร้อยละ

X = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

N = จำนวนประชากร

2. การหาค่าเฉลี่ย (Mean) หรือมัธยฐานเลขคณิต

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

$\bar{x}$ = ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ = ผลรวมของผู้ตอบแบบสอบถาม

N = จำนวนประชากร

3. การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$S = \sqrt{\frac{N \sum fx^2 - (\sum fx)^2}{N(N-1)}}$$

S = ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

$\sum fx$ = ผลรวมของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละระดับ

N = จำนวนประชากร

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการศึกษาพฤติกรรมการทำงานและสัการบ้านของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยสงขลา สามารถวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. สภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
2. พฤติกรรมการทำและสัการบ้าน
3. พฤติกรรมอื่น ๆ ในการทำงานและสัการบ้าน

1. สภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 56.34 เป็นเพศชาย จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 43.66 ชั้นปีที่ศึกษาส่วนใหญ่คือ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 56.34 รองลงมา คือ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 32.96 ส่วนใหญ่มีผลการเรียน (คะแนนเฉลี่ย) ระหว่าง 2.01 – 2.50 จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 33.80 รองลงมาคืออยู่ระหว่าง 2.51 – 3.00 จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 27.32 ระดับการศึกษาก่อนเข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยโดยส่วนใหญ่ คือ มัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 53.24 รองลงมา คือ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 149 คนคิดเป็นร้อยละ 41.97 สำหรับด้านสถานที่พัก นักศึกษาส่วนใหญ่ คือ จำนวน 122 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 34.37 พักหอพักซึ่งอยู่บริเวณใกล้เคียงมหาวิทยาลัย รองลงมาคือพักบ้านเช่า จำนวน 104 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 29.30 รายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลสภาพทั่วไปของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง

สภาพทั่วไป	รายละเอียด	จำนวน (N)	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	155	43.66
	หญิง	200	56.34
2. ชั้นปีที่ศึกษา	ปี 1	200	56.34
	ปี 2	117	32.96
	ปี 3	32	9.01
	ปี 4	2	0.56
	ปี 4 ขึ้นไป	1	0.28
3. คณะที่ศึกษา	ศิลปศาสตร์	61	17.18
	บริหารธุรกิจ	90	25.35
	วิศวกรรมศาสตร์	94	26.48
	ครุศาสตร์ฯ	41	11.55
	สถาปัตยกรรมศาสตร์	69	19.44

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลสภาพทั่วไปของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

สภาพทั่วไป	รายละเอียด	จำนวน (N)	ร้อยละ
4. คะแนนเฉลี่ย	ต่ำกว่า 1.50	2	0.56
	1.51 – 2.00	22	6.20
	2.01 – 2.50	120	33.80
	2.51 – 3.00	97	27.32
	3.01 – 3.50	88	24.79
	3.51 ขึ้นไป	26	7.32
5. ระดับการศึกษา ก่อนเข้า มทร. ศึกษาที่ มทร. ศรีวิชัย	ม. 6	189	53.24
	ปวช.	149	41.97
	ปวส.	14	3.94
	อื่น ๆ	2	0.56
6. ความถี่ในการเข้าห้องสมุด มทร. ศรีวิชัย	บ่อย ๆ หรือเกือบทุกวัน	7	1.97
	สัปดาห์ละ 2 – 3 ครั้ง	40	11.27
	เดือนละ 2 – 3 ครั้ง	117	32.96
	เทอมละ 2 – 3 ครั้ง	162	45.60
	ยังไม่เคยเข้าใช้บริการ	29	8.17
7. ที่พักของนักศึกษา	พักกับพ่อแม่หรือผู้ปกครอง	62	17.46
	หอพัก	122	34.37
	ห้องเช่า/อพาทเมนต์	63	17.75
	บ้านเช่า	104	29.30
	อื่น ๆ	4	1.13

นอกจากนี้มีข้อมูลอื่นที่น่าสนใจ คือ ความถี่ในการเข้าใช้บริการห้องสมุดของมหาวิทยาลัย ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนมาก คือ จำนวน 162 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 45.60 เข้าใช้บริการห้องสมุดเพียงเทอมละ 2- 3 ครั้ง จำนวน 117 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 32.96 เข้าใช้บริการห้องสมุดเดือนละ 2- 3 ครั้ง และมีจำนวน 29 คน หรือร้อยละ 8.17 ที่ตอบว่ายังไม่เคยเข้าใช้บริการห้องสมุดของมหาวิทยาลัย รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความถี่ในการเข้าใช้ห้องสมุดของนักศึกษา

ความถี่ในการเข้าใช้บริการห้องสมุด	จำนวน (N)	ร้อยละ
1. เข้าบ่อย ๆ หรือเกือบทุกวัน	7	1.97
2. เข้าสัปดาห์ละ 2 – 3 ครั้ง	40	11.27
3. เข้าประมาณเดือนละ 2-3 ครั้ง	162	45.60
4. เข้าเทอมละ 2-3 ครั้ง	117	32.96
5. ยังไม่เคยเข้าใช้บริการห้องสมุดของมหาวิทยาลัย	29	8.17
รวม	355	100

ถ้าหากวิเคราะห์พฤติกรรมการเข้าใช้ห้องสมุดของนักศึกษาเป็นรายคณะ พบว่า แต่ละคณะ เป็นไปในทำนองเดียวกัน คือ นักศึกษาส่วนใหญ่เข้าห้องสมุดเพียงเทอมละ 2-3 ครั้ง ยกเว้นคณะ วิศวกรรมศาสตร์ที่นักศึกษาส่วนใหญ่เข้าห้องสมุดประมาณเดือนละ 2-3 ครั้ง (N=42) และมีเฉพาะ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่เข้าห้องสมุดบ่อย ๆ หรือเกือบทุกวัน (N=7) รายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความถี่ในการเข้าใช้ห้องสมุดของนักศึกษาเป็นรายคณะ

ความถี่ในการเข้าใช้บริการห้องสมุด	จำนวน (N)					ร้อยละ
	ศศ	บธ	วศ	คศ	สธ	
1. เข้าบ่อย ๆ หรือเกือบทุกวัน	0	7	0	0	0	1.97
2. เข้าสัปดาห์ละ 2 – 3 ครั้ง	10	17	9	2	2	11.27
3. เข้าประมาณเดือนละ 2-3 ครั้ง	25	27	42	11	12	45.60
4. เข้าเทอมละ 2-3 ครั้ง	25	38	35	25	38	32.96
5. ยังไม่เคยเข้าใช้บริการห้องสมุดของมหาวิทยาลัย	1	1	6	4	17	8.17
รวม	355					100

2. พฤติกรรมในการทำและส่งการบ้าน

พฤติกรรมในการทำและส่งการบ้านได้วิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน คือ พฤติกรรมในทางบวก กับพฤติกรรมในทางลบ โดยพฤติกรรมในทางบวก คือ พฤติกรรม ที่กระตือรือร้นเพื่อนำไปสู่การทำให้ถูกต้องและสามารถส่งการบ้านได้ตามเวลาที่กำหนด ส่วนพฤติกรรมในทางลบ คือ พฤติกรรมในทางตรงกันข้าม แต่อาจนำไปสู่การส่งการบ้านตามเวลาที่กำหนดหรือส่งล่าช้าหรืออาจจะไม่ส่งการบ้าน (ดังรายละเอียดในบทที่ 2)

2.1 พฤติกรรมทางบวกในการทำและส่งการบ้าน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวม พบว่า มีค่าระดับพฤติกรรมเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 (SD=0.62) ซึ่งหมายถึง นักศึกษามีพฤติกรรมทางบวก ในการทำและส่งการบ้านอยู่ในระดับมาก โดยมีสิ่งที่นักศึกษาปฏิบัติมากที่สุดสำหรับพฤติกรรมทางบวกในการทำและส่งการบ้าน คือ การใช้อินเทอร์เน็ตค้นหาข้อมูลในการทำการบ้าน โดยมีค่าระดับพฤติกรรมเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 (SD=0.71) รองลงมาคือ การถามเพื่อนเพื่อความเข้าใจการบ้าน โดยมีค่าระดับพฤติกรรมเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 (SD=0.80) ส่วนสิ่งที่นักศึกษาปฏิบัติน้อยที่สุดสำหรับพฤติกรรมทางบวกในการทำและส่งการบ้าน คือ การเข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้าข้อมูลการบ้าน โดยมีค่าระดับพฤติกรรมเฉลี่ยเท่ากับ 2.40 (SD=0.96) รายละเอียดดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 พฤติกรรมทางบวกในการทำและส่งการบ้าน

พฤติกรรม	ค่าระดับการปฏิบัติ เฉลี่ย $\bar{X}$	SD
1. การจดบันทึกการบ้าน	3.70	0.90
2. การถามอาจารย์เพื่อความเข้าใจการบ้าน	3.19	0.84
3. การถามเพื่อนเพื่อความเข้าใจการบ้าน	4.01	0.80
4. การจดเนื้อหาการบรรยายไว้ทบทวน	3.53	0.88
5. การเข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้าข้อมูลการบ้าน	2.40	0.96
6. การใช้อินเทอร์เน็ตค้นหาข้อมูลในการทำบ้าน	4.31	0.71
7. การค้นคว้าข้อมูลด้วยตนเองในการทำบ้าน	3.82	0.86
8. การรีบทำการบ้านหลังเรียนเรื่องนั้น ๆ	2.83	0.96
9. การส่งการบ้านตามกำหนดเวลา	3.82	0.96
ค่าเฉลี่ยในภาพรวม	3.52	0.62

ถ้าหากพิจารณาพฤติกรรมทางบวกในการทำและส่งการบ้านเป็นรายคณะ จะพบว่า นักศึกษาทุกคณะมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน โดยมีนักศึกษา 3 คณะมีค่าระดับพฤติกรรมทางบวกในการทำและส่งการบ้านอยู่ในระดับมาก คือ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี ส่วนนักศึกษาอีก 2 คณะมีค่าระดับพฤติกรรมทางบวกในการทำและส่งการบ้านอยู่ในระดับปานกลาง คือ นักศึกษาคณะคณะศิลปศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ สำหรับนักศึกษาคณะที่มีระดับพฤติกรรมในทางบวกสูงที่สุด คือคณะบริหารธุรกิจ โดยมีค่าระดับพฤติกรรมเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 (SD=0.56) รองลงมา คือ นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ โดยมีค่าระดับพฤติกรรมเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 (SD=0.61) รายละเอียดดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 พฤติกรรมทางบวกในการทำและส่งการบ้านแยกตามคณะ

นักศึกษา	ค่าระดับการปฏิบัติ เฉลี่ย $\bar{X}$	SD
1. คณะศิลปศาสตร์	3.46	0.58
2. คณะบริหารธุรกิจ	3.77	0.56
3. คณะวิศวกรรมศาสตร์	3.22	0.69
4. คณะครุศาสตร์ฯ	3.52	0.68
5. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	3.65	0.61
ค่าเฉลี่ยในภาพรวม	3.52	0.21

2.2 พฤติกรรมทางลบในการทำและส่งการบ้าน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวมพบว่า มีค่าระดับพฤติกรรมเฉลี่ยเท่ากับ 2.34 ($SD=0.69$) ซึ่งหมายถึง นักศึกษามีพฤติกรรมทางลบในการทำและส่งการบ้านอยู่ในระดับน้อย โดยมีสิ่งที่นักศึกษาปฏิบัติมากที่สุดสำหรับพฤติกรรมทางลบในการทำและส่งการบ้าน คือ มักจะทำการบ้านเมื่อถึงกำหนดส่ง โดยมีค่าระดับพฤติกรรมเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 ($SD=0.99$) รองลงมาคือ การรอดูแนวทางการทำการบ้านจากเพื่อนที่ทำเสร็จก่อน โดยมีค่าระดับพฤติกรรมเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 ($SD=0.93$) ส่วนสิ่งที่นักศึกษาปฏิบัติน้อยที่สุด สำหรับพฤติกรรมทางลบในการทำและส่งการบ้าน คือ การถ่ายเอกสารการบ้านของเพื่อนมาส่ง โดยมีค่าระดับพฤติกรรมเฉลี่ยเท่ากับ 1.55 ($SD=0.95$) รองลงมา คือ การไม่ส่งการบ้าน โดยมีค่าระดับพฤติกรรมเฉลี่ยเท่ากับ 1.59 ($SD=0.91$) รายละเอียดดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 พฤติกรรมในการทำและส่งการบ้านในทางลบ

พฤติกรรม	ค่าระดับการปฏิบัติ	
	เฉลี่ย $\bar{X}$	SD
1. มักจะทำการบ้านเมื่อถึงกำหนดส่ง	3.64	0.99
2. ทำหรือลอกการบ้านในคาบเรียนวิชาอื่น	2.52	1.10
3. รอดูแนวทางการทำการบ้านจากเพื่อนที่ทำเสร็จก่อน	3.36	0.93
4. ถ่ายเอกสารการบ้านของเพื่อนมาส่ง	1.55	0.95
5. ลอกการบ้านจากเพื่อนที่ทำเสร็จก่อน	2.61	1.07
6. Copyไฟล์การบ้านจากเพื่อนเพื่อมาปรับเป็นของตนเอง	1.64	0.89
7. บอกอาจารย์ผู้สอนว่าไม่เข้าใจงานที่ส่งจึงไม่ได้ทำ	1.90	0.98
8. ทำการบ้านพอผ่าน ๆ เพื่อให้ได้ส่ง	2.25	0.94
9. ลืมทำการบ้าน	2.38	1.17
10. ส่งการบ้านช้ากว่าเวลาที่กำหนด	2.27	1.09
11. ไม่ส่งการบ้าน	1.59	0.91
ค่าเฉลี่ยในภาพรวม	2.34	0.69

ถ้าหากพิจารณาพฤติกรรมทางลบในการทำและส่งการบ้านเป็นรายคณะ จะพบว่า นักศึกษาทุกคณะมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน คือมีพฤติกรรมทางลบในการทำและส่งการบ้านอยู่ในระดับน้อยทุกคณะ สำหรับนักศึกษาคณะที่มีระดับพฤติกรรมในทางลบอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ โดยมีค่าระดับพฤติกรรมเฉลี่ยเท่ากับ 2.23 ($SD=0.72$) รองลงมา คือ นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ โดยมีค่าระดับพฤติกรรมเฉลี่ยเท่ากับ 2.30 ($SD=0.68$) ส่วนนักศึกษาคณะที่มีระดับพฤติกรรมทางลบในการทำและส่งการบ้านสูงที่สุด คือ นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี โดยมีค่าระดับพฤติกรรมเฉลี่ยเท่ากับ 2.48 ($SD=0.71$) รายละเอียดดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 พฤติกรรมทางลบในการทำและส่งการบ้านแยกตามคณะ

พฤติกรรม	ค่าระดับการปฏิบัติ เฉลี่ย $\bar{X}$	SD
1. คณะศิลปศาสตร์	2.30	0.68
2. คณะบริหารธุรกิจ	2.33	0.69
3. คณะวิศวกรรมศาสตร์	2.37	0.71
4. คณะครุศาสตร์ฯ	2.48	0.71
5. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	2.23	0.72
ค่าเฉลี่ยในภาพรวม	2.34	0.09

3. พฤติกรรมอื่น ๆ ในการทำและส่งการบ้าน

พฤติกรรมอื่น ๆ ในการทำและส่งการบ้าน ที่ได้ศึกษาประกอบด้วย สิ่งที่นักศึกษาทำมากที่สุด เมื่ออาจารย์ผู้สอบมอบหมายงานหรือส่งการบ้าน สถานที่โดยส่วนใหญ่ที่นักศึกษาทำการบ้าน ช่วงเวลาที่นักศึกษาทำการบ้าน วิธีการค้นหาข้อมูลในการทำการบ้านที่ใช้มากที่สุด วิธีการใช้ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต วิธีการทำการบ้านโดยส่วนใหญ่ ความถี่ในการลอกการบ้าน และการลืมทำการบ้าน รายละเอียดดังตารางที่ 8

3.1 สิ่งที่นักศึกษาทำมากที่สุดเมื่ออาจารย์ผู้สอบมอบหมายงานหรือส่งการบ้าน จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า สิ่งที่นักศึกษาทำมากที่สุด คือ การถามเพื่อนที่นั่งใกล้ว่าเข้าใจการบ้านที่อาจารย์ผู้สอนสั่งหรือมอบหมายหรือไม่ จำนวน 180 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 50.70 รองลงมา คือ การฟังแบบผ่าน ๆ โดยคิดว่าค่อยถามเพื่อนทีหลัง จำนวน 89 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 25.07

3.2 สถานที่โดยส่วนใหญ่ที่นักศึกษาทำการบ้าน พบว่า สถานที่ที่นักศึกษาโดยส่วนใหญ่ทำการบ้านมากที่สุด คือ ที่พักซึ่งหมายถึงบ้านหรือหอพัก จำนวน 304 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 85.63

3.3 ช่วงเวลาที่นักศึกษาทำการบ้าน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ช่วงเวลาที่นักศึกษาทำการบ้านมากที่สุด คือ ทำในช่วงเวลากลางคืนก่อนถึงวันกำหนดส่ง จำนวน 125 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 35.21

3.4 วิธีการค้นหาข้อมูลในการทำการบ้าน วิธีการที่นักศึกษาใช้มากที่สุดคือ การค้นจากอินเทอร์เน็ต จำนวน 283 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 79.72

3.5 วิธีการใช้ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตในการทำการบ้าน วิธีที่นักศึกษาใช้มากที่สุด คือ Copy ข้อมูลแล้วนำมาเรียบเรียงใหม่ จำนวน 137 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 38.39

3.6 วิธีการทำการบ้าน ผลการวิเคราะห์พบว่า นักศึกษาโดยส่วนใหญ่ทำด้วยกันเป็นกลุ่ม จำนวน 193 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 54.37

3.7 การลอกการบ้าน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า มีนักศึกษาจำนวนถึง 237 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 66.76 ตอบว่าเคยลอกการบ้านบ้างนาน ๆ ครั้ง มีนักศึกษาที่ตอบว่าไม่เคยลอกการบ้านเพียง 15 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 4.23

3.8 การสัมภาษณ์บ้าน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ ตอบว่าเคยสัมภาษณ์บ้าน ๆ ครั้ง จำนวน 253 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 71.27

ตารางที่ 8 พฤติกรรมอื่น ๆ ในการทำการบ้านของนักศึกษา

พฤติกรรม	รายละเอียด	จำนวน (N)	ร้อยละ
1. สิ่งที่ทำมากที่สุดเมื่อผู้สอนสั่งการบ้าน	ถามผู้สอนทันทีจนเข้าใจงานที่สั่ง	55	15.49
	ถามเพื่อนที่นั่งใกล้ว่าเข้าใจหรือไม่	180	50.70
	ถามผู้สอนทีหลังเมื่อจะทำการบ้าน	20	5.63
	ฟังแบบผ่าน ๆ แล้วค่อยถามเพื่อน	89	25.07
	ไม่ได้สนใจที่จะทำความเข้าใจ เพราะจะถามเพื่อนทีหลังมากกว่า	11	3.10
2. สถานที่ทำการบ้านโดยส่วนใหญ่	ห้องเรียน	6	1.69
	ที่นั่งบริเวณอาคารเรียนหรือมหาวิทยาลัย	33	9.30
	ห้องสมุด	4	1.13
	ที่พัก (บ้าน/หอพัก)	304	85.63
	อื่น ๆ	8	2.25
3. ช่วงเวลาที่ทำการบ้าน	ทำทันทีเมื่อว่างหลังจากเรียนเรื่องนั้น	25	7.04
	ทำสม่ำเสมอตามลำดับที่จะต้องส่ง	104	29.30
	ทำวันเสาร์-อาทิตย์หรือวันหยุด	99	27.89
	ทำในคืนก่อนถึงวันส่ง	125	35.21
	ทำในคาบเรียนวิชาอื่นเพื่อส่งให้ทันส่ง	2	0.56
4. วิธีค้นหาข้อมูลในการทำการบ้าน	ค้นจากห้องสมุด	7	1.97
	ค้นจากอินเทอร์เน็ต	283	79.72
	อ่านบททวนจากหนังสือหรือสมุดจด	24	6.76
	ดูแนวทางจากเพื่อนที่ทำเสร็จก่อน	41	11.55
5. วิธีการใช้ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต	ส่งพิมพ์จากหน้าเว็บโดยตรง	22	6.20
	Copy ข้อมูลมาจัดรูปแบบใหม่	113	31.83
	Copy ข้อมูลแล้วมาเรียบเรียงใหม่	137	38.59
	ทำความเข้าใจแล้วมาเรียบเรียงใหม่	83	23.38
6. วิธีการทำการบ้านโดยส่วนใหญ่	ทำด้วยตนเองคนเดียว	108	30.42
	ทำด้วยกันเป็นกลุ่ม	193	54.37
	ลอกจากเพื่อนที่ทำเสร็จก่อน	47	13.24
	อื่น ๆ	7	1.97

ตารางที่ 8 พฤติกรรมอื่น ๆ ในการทำการบ้าน (ต่อ)

สภาพทั่วไป	รายละเอียด	จำนวน (N)	ร้อยละ
7. ในปีการศึกษานี้	ไม่เคยลอกการบ้าน	15	4.23
เคยลอกการบ้าน	เคยลอกบ้างนาน ๆ ครั้ง	237	66.76
บ่อยแค่ไหน	ลอกเป็นส่วนใหญ่	96	27.04
	ลอกทุกครั้ง	7	1.97
8. ในปีการศึกษานี้	ไม่เคยลื้ม	71	20.00
เคยลื้มทำการบ้าน	เคยลื้มบ้างนาน ๆ ครั้ง	253	71.27
บ่อยแค่ไหน	ลื้มเป็นส่วนใหญ่	29	8.17
	มักจะลื้มทุกครั้ง	2	0.56

บทที่ 5

บทสรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาพฤติกรรมการทำและส่งการบ้านของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยสงขลา ในครั้งนี้สามารถสรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ ได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมการทำและส่งการบ้านของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยสงขลา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยสงขลา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ซึ่งเป็นนักศึกษาจากสาขาวิชาต่าง ๆ ที่เรียนคละกันเป็นกลุ่ม โดยมีนักศึกษาลงทะเบียนทั้งหมด 14 กลุ่ม รวมทั้งหมดจำนวน 462 คน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยใช้การสุ่มแบบเจาะจง โดยใช้กลุ่มนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนกับคณะผู้วิจัยซึ่งมีจำนวน 12 กลุ่ม ซึ่งมีนักศึกษาจำนวน 355 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการทำและส่งการบ้าน เป็นแบบสอบถามที่ให้กลุ่มตัวอย่างตอบคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ปฏิบัติเกี่ยวกับการทำและส่งการบ้าน โดยคำถามของแบบสอบถามมีลักษณะเป็นคำถามปลายปิดและปลายเปิด แบ่งออก 4 ตอน คือ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พฤติกรรมการทำและส่งการบ้านของกลุ่มตัวอย่าง พฤติกรรมอื่น ๆ ในการทำและส่งการบ้านของกลุ่มตัวอย่าง และคำถามแบบปลายเปิด เพื่อสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการทำและส่งการบ้าน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย การวิเคราะห์สภาพและลักษณะทั่วไปของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างและวิเคราะห์พฤติกรรมอื่น ๆ ในการทำและส่งการบ้านโดยใช้ร้อยละ (percentage) และความถี่ (frequency) วิเคราะห์พฤติกรรมการทำและส่งการบ้านโดยหาค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) จากตัวแปรต่าง ๆ ของพฤติกรรมในแต่ละด้าน แล้วแปลความหมายระดับพฤติกรรมการทำและส่งการบ้านตามเกณฑ์กำหนด โดยค่า 4.51 - 5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด 3.51 - 4.50 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับมา 2.51 - 3.50 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง 1.51 - 2.50 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับน้อย และ 1.00 - 1.50 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

1. พฤติกรรมในการทำและส่งการบ้าน ซึ่งแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

1.1 พฤติกรรมทางบวกในการทำและส่งการบ้าน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ภาพรวมมีค่าระดับพฤติกรรมเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 ($SD=0.62$) ซึ่งหมายถึง นักศึกษามีพฤติกรรมทางบวกในการทำและส่งการบ้านอยู่ในระดับมาก โดยมีสิ่งที่นักศึกษาปฏิบัติมากที่สุดสำหรับพฤติกรรมทางบวกในการทำและส่งการบ้าน คือ การใช้อินเทอร์เน็ตค้นหาข้อมูลในการทำการบ้าน โดยมีค่าระดับพฤติกรรมเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 ($SD=0.71$) และถ้าพิจารณาเป็นรายคณะพบว่า นักศึกษาทุกคณะมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน โดยมีนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มีค่าระดับพฤติกรรมทางบวกในการทำและส่งการบ้านอยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์มีค่าระดับพฤติกรรมทางบวกในการทำและส่งการบ้านอยู่ในระดับปานกลาง

1.2 พฤติกรรมทางลบในการทำและส่งการบ้าน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ภาพรวมมีค่าระดับพฤติกรรมเฉลี่ยเท่ากับ 2.34 ($SD=0.69$) ซึ่งหมายถึง นักศึกษามีพฤติกรรมทางลบในการทำและส่งการบ้านอยู่ในระดับน้อย โดยมีสิ่งที่นักศึกษาปฏิบัติมากที่สุดสำหรับพฤติกรรมทางลบในการทำและส่งการบ้าน คือ มักจะทำการบ้านเมื่อถึงกำหนดส่ง โดยมีค่าระดับพฤติกรรมเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 ($SD=0.99$) ถ้าพิจารณาเป็นรายคณะพบว่า นักศึกษาทุกคณะมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน คือ มีพฤติกรรมทางลบในการทำและส่งการบ้านอยู่ในระดับน้อยทุกคณะ

2. พฤติกรรมอื่น ๆ ในการทำการบ้าน ผลการศึกษาพบว่า สิ่งที่นักศึกษาทำมากที่สุดเมื่ออาจารย์ผู้สอนมอบหมายงานหรือส่งการบ้าน คือ การถามเพื่อนที่นั่งใกล้ว่าเข้าใจการบ้านที่อาจารย์ผู้สอนสั่งหรือมอบหมายหรือไม่ คิดเป็นร้อยละ 50.70 สถานที่โดยส่วนใหญ่ที่นักศึกษาทำการบ้าน คือ ที่บ้านหรือหอพักคิดเป็นร้อยละ 85.63 ช่วงเวลาที่นักศึกษาทำการบ้านมากที่สุด คือช่วงเวลากลางคืนก่อนถึงวันกำหนดส่ง คิดเป็นร้อยละ 35.21 วิธีการค้นหาข้อมูลในการทำการบ้านที่นักศึกษาใช้มากที่สุดคือ การค้นจากอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 79.72 วิธีการใช้ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตที่นักศึกษาใช้มากที่สุด คือ Copy ข้อมูลแล้วนำมาเรียบเรียงใหม่ คิดเป็นร้อยละ 38.39 นักศึกษาโดยส่วนใหญ่ทำด้วยกันเป็นกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 54.37 นักศึกษาร้อยละ 66.76 ยอมรับว่าเคยลอกการบ้านบ้างนาน ๆ ครั้ง และนักศึกษาส่วนใหญ่ยอมรับว่าเคยลืมทำการบ้านบ้างนาน ๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 71.27

อภิปรายผลการวิจัย

1. พฤติกรรมในการทำและส่งการบ้าน

ผลการศึกษาพบว่าพฤติกรรมทางบวกในการทำและส่งการบ้านมีค่าอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าระดับพฤติกรรมเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 ($SD=0.62$) ส่วนพฤติกรรมทางด้านลบในการทำและส่งการบ้านอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าระดับพฤติกรรมเฉลี่ยเท่ากับ 2.34 ($SD=0.69$) ส่วนหนึ่งแสดงให้เห็นถึงความรับผิดชอบที่นักศึกษายังมีต่อการทำการบ้านหรืองานที่ผู้สอนมอบหมาย และชี้ให้เห็นว่านักศึกษายังเห็นถึงความสำคัญของการบ้าน ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการให้การบ้านประการหนึ่ง (กระทรวงศึกษาธิการ 2539 : 3) คือ การบ้านจะช่วยสร้างความความรับผิดชอบและวินัยให้เกิด

ขึ้นกับผู้เรียน แต่อย่างไรก็ตามในอีกส่วนหนึ่ง ผลจากการศึกษาอาจทำให้มองได้ว่า การศึกษาในครั้งนี้นี้ยังไม่สามารถเก็บข้อมูลได้สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ผู้สอนบางส่วนรู้สึกว่า นักศึกษาในปัจจุบันขาดความรับผิดชอบและมักมีพฤติกรรมทางลบในการทำการบ้าน ซึ่งในขั้นตอนเก็บรวบรวมข้อมูลคณะผู้วิจัยได้พยายามแจ้งและอธิบายกับนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างแล้วว่า ให้ตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามจะเป็นประโยชน์กับการเรียนการสอนในโอกาสต่อไป และในการตอบแบบสอบถามนักศึกษาที่ไม่ต้องเขียนชื่อหรือข้อมูลส่วนตัวใด ๆ ที่จะระบุถึงตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม แต่อย่างไรก็ตามก็มีผลจากการศึกษาบางข้อที่ชี้ให้เห็นว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทางลบในการทำการบ้าน นั่นคือมีนักศึกษาถึงร้อยละ 66.76 ที่ยอมรับว่าเคยลอกการบ้านบ้างนาน ๆ ครั้ง

พฤติกรรมทางลบในการทำการบ้านจากผลการศึกษาที่นักศึกษาปฏิบัติมากที่สุด คือ มักจะทำการบ้านเมื่อถึงกำหนดส่ง โดยมีค่าระดับพฤติกรรมเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 (SD=0.99) ข้อนี้หากมองในอีกมุมหนึ่ง ก็อาจเป็นพฤติกรรมกลาง ๆ ที่อาจไม่ป็นทั้งทางบวกและทางลบ แต่หากมองถึง ผลกระทบของการทำการบ้านในช่วงที่จะถึงเวลากำหนดส่ง ก็ คือ การที่จะต้องรีบทำเพราะมีเวลาจำกัด และหากผู้เรียนไม่ได้จัดบันทึกรายละเอียดของการบ้านมาเป็นอย่างดีก็อาจลืมสิ่งที่ผู้สอนมอบหมายหรือกำหนดไปแล้ว ก็จะทำให้ได้การบ้านที่ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ หรืออาจจะลืมเนื้อหาวิชาที่เรียนมา และจะต้องใช้สำหรับทำการบ้าน เพราะฉะนั้นพฤติกรรมการทำการบ้านเมื่อถึงกำหนดจะส่งจึงเป็นพฤติกรรมในทางลบในการทำการบ้าน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ วิภาพรรณ เจริญกุล (2554) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสาเหตุการไม่ส่งการบ้านตามกำหนดในวิชาจิตวิทยาเพื่อการพัฒนาตน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวน ที่พบว่า สาเหตุการไม่ส่งการบ้านตามกำหนดเกิดได้จากการที่นักศึกษาไม่ได้นำสมุดมา และเกิดจากการไม่เข้าใจคำสั่ง ซึ่งสาเหตุ 2 ประการนี้ก็มาจากการที่นักศึกษารอที่จะทำการบ้านเมื่อถึงเวลากำหนดส่ง

2. พฤติกรรมอื่น ๆ ในการทำการบ้านผลการศึกษาพบว่า สิ่งที่นักศึกษาทำมากที่สุดเมื่ออาจารย์ผู้สอนมอบหมายงานหรือสั่งการบ้าน คือ การถามเพื่อนที่นั่งใกล้ว่าเข้าใจการบ้านที่อาจารย์ผู้สอนสั่งหรือมอบหมายหรือไม่ คิดเป็นร้อยละ 50.70 ทั้ง ๆ ที่นักศึกษาควรพยายามทำความเข้าใจการบ้านด้วยตนเอง พฤติกรรมนี้ในที่สุดก็จะส่งผลให้ทำการบ้านไม่ได้ หรือไม่เข้าใจในการบ้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุธี สุกิจธรรมภาน (2552) และวิภาพรรณ เจริญกุล (2554) ที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการส่งการบ้านของนักศึกษาและพบว่า สาเหตุอย่างหนึ่งที่นักศึกษาไม่ทำและไม่ส่งการบ้าน คือ การไม่เข้าใจการบ้าน และรู้สึว่าการบ้านยาก

สถานที่โดยส่วนใหญ่ที่นักศึกษาทำการบ้าน คือ ที่บ้านหรือหอพักคิดเป็นร้อยละ 85.63 ทั้งนี้ อาจเนื่องจากสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยที่ไม่มีหอพักนักศึกษา นักศึกษาส่วนจึงพักอยู่ภายนอกมหาวิทยาลัย และนอกจากนี้แล้วมหาวิทยาลัยยังไม่ได้จัดสถานที่หรือสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการใช้เวลาในการทำการบ้านหรือศึกษาด้วยตนเองภายในมหาวิทยาลัย

ช่วงเวลาที่นักศึกษาทำการบ้านมากที่สุด คือ ช่วงเวลากลางคืนก่อนถึงวันกำหนดส่ง ข้อนี้ดูจะเป็นพฤติกรรมกลาง ๆ ไม่เป็นพฤติกรรมทางบวกหรือทางลบสำหรับการทำการบ้านดังที่กล่าวแล้ว แต่แท้จริงก็ส่งผลต่อการทำการบ้าน กล่าวคือ การปล่อยระยะเวลาให้นานเกินไปจากเวลาที่

เรียนเนื้อหาในชั้นเรียน ก็อาจทำให้ความเข้าใจในเนื้อหาลดลงก็จะส่งผลต่อความเข้าใจที่จะใช้ในการทำการบ้าน และนอกจากนี้หากไม่ได้มีการจดบันทึกรายละเอียดของการบ้านมาให้ชัดเจนก็อาจจะทำให้ทำการบ้านได้ไม่ถูกต้องหรือไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ได้

สาเหตุอีกประการหนึ่งที่นักศึกษายังไม่ทำการบ้านทันที หลังจากที่ได้รับมอบหมายก็ คือ การที่รอให้เพื่อนคนใดคนหนึ่งทำการบ้านเสร็จก่อน ซึ่งจากการศึกษาในครั้งนี้พบว่านักศึกษามีระดับการปฏิบัติในการรอคอยการบ้านจากเพื่อนที่ทำเสร็จก่อนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$, $SD = 0.93$) ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากการบ้านยากเกิน หรือไม่มั่นใจการทำการบ้านด้วยตนเอง ดังผลการศึกษาที่นักศึกษาโดยส่วนใหญ่ทำการบ้านด้วยกันเป็นกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 54.37 ดังนั้นผู้สอนจะต้องพิจารณาในการให้การบ้านให้อยู่ในระดับที่ผู้เรียนจะสามารถทำได้และมีความมั่นใจในการทำ ดังที่เอี่ยมเดือน อยู่ไกล (2539) ได้ให้ข้อคิดเห็นจากการศึกษาเจตคติของครูในการให้การบ้านว่า ปริมาณของการบ้านในแต่ละวันควรพอเหมาะกับผู้เรียน เพื่อให้การบ้านเป็นสิ่งที่สร้างกำลังใจและก่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาต่าง ๆ ได้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้สอนควรให้ความสำคัญกับพฤติกรรมในการทำการบ้านของนักศึกษา พอ ๆ กับผลลัพธ์หรือการบ้านที่ได้มา เพราะหากนักศึกษามีพฤติกรรมทำการบ้านในทางลบ การส่งการบ้านก็จะมีประโยชน์ใด ๆ ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน
2. จากผลการศึกษาที่พบว่า นักศึกษาใช้วิธีการค้นจากอินเทอร์เน็ตในการทำการบ้านถึงร้อยละ 79.72 นั้นแสดงว่า แทบจะไม่ได้ใช้แหล่งข้อมูลอื่นในการค้นคว้า ซึ่งสามารถเห็นได้ชัดจากผลการศึกษาเกี่ยวกับความถี่ในการเข้าใช้บริการห้องสมุดที่พบว่า มีนักศึกษาเพียงร้อยละ 45.60 ที่เข้าใช้บริการห้องสมุดประมาณเดือนละ 2-3 ครั้ง นอกจากนั้นเข้าห้องสมุดน้อยกว่าหรือบางคนยังไม่เคยเข้าห้องสมุด ดังนั้นผู้สอนควรจะต้องส่งเสริม ปลุกฝัน หรือผลักดันให้ผู้เรียนมีการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งอื่นบ้าง โดยการชี้ให้เห็นถึงข้อดี ข้อเสียของข้อมูลจากแต่ละแหล่ง ในการส่งการบ้านผู้สอนอาจจะต้องกำหนดว่าให้ผู้เรียนไปค้นจากหลาย ๆ แหล่งโดยให้เขียนแหล่งข้อมูลมาด้วย
3. จากผลการศึกษาที่พบว่า สถานที่โดยส่วนใหญ่ที่นักศึกษาทำการบ้าน คือ ที่บ้านหรือหอพักคิดเป็นร้อยละ 85.63 อาจชี้ให้เห็นในมหาวิทยาลัยไม่มีสถานที่ที่อำนวยความสะดวกในการทำการบ้าน ทั้ง ๆ ที่ ผลการศึกษาก็พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่จะทำการบ้านด้วยกันเป็นกลุ่มถึงร้อยละ 54.37 ดังนั้นคณะหรือมหาวิทยาลัย ควรมีการอำนวยความสะดวกกับผู้เรียนในด้านอาคารสถานที่สำหรับการทำการบ้าน หรือการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองนอกเวลาเรียนที่ไม่ใช่ลักษณะของห้องสมุด เพราะห้องสมุดอาจไม่สามารถตอบสนองต่อลักษณะการเรียนรู้ในบางรูปแบบได้อย่างเช่นการทำการบ้านเป็นกลุ่ม เป็นต้น
4. ผู้สอนควรมีผลย้อนกลับให้นักศึกษาทุกครั้งเมื่อมีการส่งการบ้าน โดยเฉพาะเพื่อป้องกันปรามพฤติกรรมทางลบในการทำการบ้าน เช่น การให้คะแนนที่ชัดเจนสำหรับการบ้านที่ต่างกัน การให้ไปทำใหม่สำหรับการบ้านที่มีแนวโน้มมาจากพฤติกรรมทางลบในการทำการบ้าน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการวิจัยพฤติกรรมการทำการเป็นรายวิชา โดยเฉพาะวิชาที่จำเป็นต้องใช้ความรู้ความเข้าใจขั้นสูงในการทำการบ้าน เช่น วิชาคณิตศาสตร์ หรือวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ เพื่อจะดูว่า นักศึกษามีพฤติกรรมอย่างไรในการทำการบ้าน
2. ควรมีการวิจัยความสัมพันธ์ของการทำการบ้านกับตัวแปรอื่น ๆ เช่น ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ความรับผิดชอบ คุณธรรมจริยธรรม เป็นต้น
3. ควรมีการวิจัยเจาะลึกเป็นเรื่อง ๆ เกี่ยวกับการทำการบ้านของนักศึกษา เช่น การศึกษาปัญหาในการทำการบ้าน ทักษะคิดในการทำการบ้าน ฯ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ. (2539). **แนวทางการมอบหมายการบ้านให้นักเรียน**. พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กองบรรณาธิการสารปฏิรูป. (2547, มกราคม) "การบ้านวิกฤติการณ์ในสังคมอเมริกัน" สารปฏิรูป 6(9) : 28.
- กัลยาณี สีโอรส. (2551). "ปัจจัยที่มีผลต่อการไม่ส่งงาน และการบ้านของนักศึกษา ปวช.1/5 โรงเรียนกัลยาณีศึกษาพัฒนา" สืบค้น เมื่อ 21 พฤษภาคม 2558 จาก http://elec.pctc.ac.th/center_file/download.
- กาญจนา วัฒนายุ. (2544). **การวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน**. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กุลยา ตันติผลชีวะ. (2552, เมษายน) "การบ้าน" วิทยจารย์ 108 (6) : 6-9.
- ขวัญเฉลิม ตันประเสริฐ. (2553). "การปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน" สืบค้นเมื่อ 21 พฤษภาคม 2558 จาก <http://www.gotoknow.org/blogs/posts/395511>.
- ขวัญใจ อุณหวัฒน์ไพบูลย์. (2550). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการลอกการบ้านของนักศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาการจัดการอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยสยาม.
- จริยา ชูปาน. (2554) **รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาพฤติกรรมที่ไม่ทำการบ้านด้วยตนเองของนักศึกษาในรายวิชาโครงสร้างอัลกอริทึม**. ตรัง : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- จันทนา คุณกิตติ. (2532) **ผลของการให้การบ้านตามระดับความสามารถที่มีต่อผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ดวงเดือน พันธมนาวิน. (2524). **จิตวิทยาจริยธรรมและจิตวิทยาภาษา**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- เดือนฉาย ผาลา. (2552). **เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นปวส.2/11. คณะวิชาสามัญ โรงเรียนอุตรดิตถ์ เทคโนโลยี**.
- ณรงค์ กาญจนะ. (2553) **เทคนิคและทักษะการสอนเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 2 สงขลา : โปรแกรมวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. (2542) **พฤติกรรมการสอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- ทศนา แหมมณี. (2542). **ศาสตร์การสอน**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.

- เพลาลิปลาส พนมเทพ (2555). “การปรับปรุงพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนและการส่งงานของ นักศึกษา
ปวช.2 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยการอาชีพเสนา ภาคเรียนที่ ปีการศึกษา 2555 สืบค้น
เมื่อ 21 พฤษภาคม 2558 จาก <http://www.senavec.ac.th/htxview.php?doc=htx/g0006/u0010/wijai.htx>
- ไพฑูรย์ เรืองมล. (2540). **แนวคิดและทฤษฎีความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน**. วารสารพัฒนาเทคนิค
ศึกษา ม.ค.-ม.ย. 2540 (21).
- ไพโรจน์ โตเทศ. (2529) "การบ้าน ความหวังดีที่ล้มเหลว" วารสารการศึกษากรุงเทพมหานคร
11(1) : 9 -12.
- ระพีพร นิยมประยูร. (2537) **ผลของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพที่มีต่อความรับผิดชอบ
ต่อหน้าที่การงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแบบร่วมมือกับการสอน
ตามคู่มือครู**. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- วรากรณ์ สามโกเศศ. 2556 “การบ้านนั้นสำคัญหรือ” **กรุงเทพธุรกิจ**. กุมภาพันธ์ 2556.
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี (2558) “ความหมายของการบ้าน” สืบค้นเมื่อ 21 พฤษภาคม 2558 จาก
<https://th.wikipedia.org/wiki/การบ้าน>.
- วิภาพรรณ เจริญกุล. (2554) **รายงานการวิจัยในชั้นเรียนเรื่องการศึกษาสาเหตุการไม่ส่งการบ้าน
ตามกำหนดในวิชาจิตวิทยาเพื่อการพัฒนาตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 1. ตรัง :**
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- สมพิศ แซ่เฮง. (2546). **การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความมีวินัยในตนเอง
ของนักเรียนสาขาช่างอุตสาหกรรม**. โรงเรียนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2549). **ทฤษฎีและเทคนิคการปรับปรุงพฤติกรรม**. พิมพ์ครั้งที่ 5.
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถิตาพร คาสด. (2546). **การศึกษาพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนิสิตระดับปริญญา.**
กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุชาติ ตั้งทรงสวัสดิ์. (2533) **วิทยานิพนธ์การเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับ
เกี่ยวกับการบ้านที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนาสาร อำเภอนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี**
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุธี สุกิจธรรมภาณ. (2552) **การศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงานหรือการบ้านของนักศึกษาระดับ
ปวส. ชั้นปีที่ 2. สุโขทัย : วิทยาลัยเทคนิคสุโขทัย.**

- สุราณี เมธียา. (2553) “การไม่ส่งงานวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ ของนักศึกษาระดับ
ปวช.3/2 วิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีออร์ทอเทริน บางกอก” สืบค้นเมื่อ 21
พฤษภาคม 2558 จาก http://elec.pctc.ac.th/center_file/download
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2544). **จิตวิทยาการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สุวัฒน์ มุทเมธา (2530, สิงหาคม) "ข้อคิดเรื่องการบ้าน" **มิตรครู**, 29 (16) : 18.
- สำออง สีหาพงษ์. (2531, มีนาคม) “การบ้านนักเรียน ความหวังใหม่ของครู ผู้ปกครองและนักเรียน”
สารพัฒนาหลักสูตร 72 : 43-47.
- อาภาวรรณ โสภณธรรมรักษ์. (2559) “10 เทคนิคของการสร้างวินัยเชิงบวก” สืบค้นเมื่อ 21
พฤษภาคม 2558 จาก [http://www.thaihealth.or.th/Content/34289-10%20](http://www.thaihealth.or.th/Content/34289-10%20เทคนิคการสร้างวินัยเชิงบวก.html)
[เทคนิคการสร้างวินัยเชิงบวก.html](http://www.thaihealth.or.th/Content/34289-10%20เทคนิคการสร้างวินัยเชิงบวก.html)
- อารยา อินทร์จันทร์. (2548). “การปรับพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบของนักศึกษาชั้น ปวส. 2
แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคชัยภูมิโดยการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจ” สืบค้นเมื่อ
21 พฤษภาคม 2558 จาก [http://cdn.learners.in.th/assets/media/files/000/](http://cdn.learners.in.th/assets/media/files/000/060/877/)
[060/877/](http://cdn.learners.in.th/assets/media/files/000/060/877/)
- อ้อม ประนอม. (2539, พฤศจิกายน) "ทำไมต้องมีการบ้าน" **มิตรครู**, 28(22) : 44-45.
- เอี่ยมเดือน อยู่ไกล. (2539) **เจตคติเชิงครูต่อการให้การบ้านนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเรศวร.**
- Cooper. (1999) “Homework : Time To Turn It In” สืบค้นเมื่อ 21 พฤษภาคม 2558
จาก : <http://www.Bigchalk.com>.
- Sullivan and Sequeira. (1996) “Homework Tips for Teacher” สืบค้นเมื่อ 21
พฤษภาคม 2558 จาก : <http://www.Bigchalk.com>.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมการทำและส่งการบ้านของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยสงขลา

คำชี้แจง

- การตอบแบบสอบถามจะไม่มีผลให้ระบุชื่อตัวตนของผู้ตอบแบบสอบถาม
- กรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้งาน ในการพัฒนาการเรียนการสอนในอนาคตต่อไป

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ☐ 1. ชาย ☐ 2. หญิง
2. ชั้นปีที่ศึกษา
3. สาขาที่ศึกษา.....
4. คะแนนเฉลี่ยสะสมในปัจจุบัน.....
5. การศึกษาก่อนเข้าเรียนที่ มทร. ศรีวิชัย
☐ 1. ม. 6 ☐ 2. ปวช. ☐ 3. ปวส. ☐ 4. อื่นๆ ระบุ.....
6. ที่พักของนักศึกษา
☐ 1. พักกับพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ☐ 2. หอพัก
☐ 3. ห้องเช่า/อพาทเมนต์ ☐ 4. บ้านเช่า
☐ 5. อื่น ๆ (ระบุ).....
7. สิ่งที่นักศึกษาชอบทำมากเมื่อมีเวลาว่าง (ให้ใส่หมายเลข 1 2 3....หน้าหัวข้อ
 โดย 1 หมายถึง ทำมากที่สุด เรียงไปตามลำดับจนถึง 8 หรือ 9)
7.1 อ่านหนังสือ / ทบทวนบทเรียน7.2 เข้าห้องสมุด
7.3 อ่านเรื่องราวต่าง ๆ จากเว็บไซต์ต่าง ๆ7.4 เล่นเกม
7.5 เล่นกีฬา7.6 คุยหรือสนทนากับเพื่อนๆ
7.7 แชทหรือคุยกับเพื่อนผ่านอินเทอร์เน็ต7.8 เล่นเฟสบุ๊กหรือสังคมออนไลน์อื่น ๆ
7.9 อื่น ๆ (ระบุ).....
8. นักศึกษาเข้าใช้บริการห้องสมุดของมหาวิทยาลัยบ่อยแค่ไหน
☐ 1. เข้าบ่อย ๆ หรือเกือบทุกวัน ☐ 2. เข้าสัปดาห์ละ 2 – 3 ครั้ง
☐ 3. เข้าประมาณเดือนละ 2-3 ครั้ง ☐ 4. เข้าเดือนละ 2-3 ครั้ง
☐ 5. ยังไม่เคยเข้าใช้บริการห้องสมุดของมหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 การปฏิบัติในการทำและส่งการบ้าน

การปฏิบัติในการทำบ้าน	ระดับที่เคยปฏิบัติ				
ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่สอดคล้องกับระดับการปฏิบัติของนักศึกษา (โดย 5 = ได้ปฏิบัติมากที่สุด จนถึง 1 = ได้ปฏิบัติน้อยที่สุด)	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
การทำความเข้าใจการบ้าน					
9. จัดบันทึกงานหรือการบ้านเอาไว้					
10. ถามอาจารย์เพื่อทำความเข้าใจการบ้าน					
11. ถามเพื่อนเพื่อทำความเข้าใจการบ้าน					
12. ทำการบ้านตามลำพัง					
13. ทำการบ้านร่วมกับผู้อื่น					
การค้นคว้าข้อมูลทำการบ้าน					
14. ค้นหาข้อมูลทำการบ้านด้วยตนเอง					
15. ดูแนวทางหรือข้อมูลจากเพื่อน					
16. เข้าห้องสมุดเพื่อค้นหาข้อมูลทำการบ้าน					
17. ใช้อินเทอร์เน็ตในการค้นหาข้อมูลการบ้าน					
18. ทบทวนจากหนังสือหรือสมุดเรียน					
การใช้ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตมาทำการบ้าน					
19. สั่งพิมพ์จากหน้าที่มีข้อมูลตรงตามที่คุณสอนมอบหมายเพื่อนำมาส่ง					
20. Copy ข้อมูลแล้วนำมาจัดข้อความและรูปแบบใหม่ในโปรแกรม Word					
21. Copy ข้อมูลแล้วนำมาเรียบเรียงใหม่เพื่อให้ตรงกับที่คุณสอนมอบหมาย					
22. ทำความเข้าใจกับข้อมูลแล้วมาพิมพ์หรือเรียบเรียงใหม่ด้วยตัวเอง					

ตอนที่ 2 การปฏิบัติในการทำและส่งการบ้าน (ต่อ)

การปฏิบัติในการทำบ้าน	ระดับที่เคยปฏิบัติ				
ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่สอดคล้องกับระดับการปฏิบัติของนักศึกษา (โดย 5 = ได้ปฏิบัติมากที่สุด จนถึง 1 = ได้ปฏิบัติน้อยที่สุด)	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
ความตั้งใจในการทำบ้าน					
23. ตั้งใจทำการบ้านเป็นอย่างมาก					
24. ตั้งใจทำการบ้านปานกลาง					
25. ตั้งใจน้อยหรือไม่ค่อยได้ตั้งใจทำ					
26. ทำการบ้านเพียงผ่าน ๆ เพียงเพื่อให้ได้ส่ง					
ช่วงเวลาในการทำบ้าน					
27. ทำการบ้านทันทีเมื่อว่างหลังจากเรียนเรื่องนั้น ๆ					
28. ทำการบ้านสม่ำเสมอตามลำดับวิชาที่เรียนมา					
29. ทำการบ้านในวันหยุดหรือเสาร์-อาทิตย์					
30. ทำการบ้านคืนนี้เพื่อส่งพรุ่งนี้					
31. ทำการบ้านในวันเดียวกับที่จะต้องส่ง					
32. ทำการบ้านในคาบเรียนวิชาอื่นเพื่อให้ทันส่ง					
การลอกการบ้าน					
33. การถ่ายเอกสารงานของเพื่อนมาเป็นของตัวเอง					
34. copy ไฟล์จากเพื่อนมาพิมพ์เป็นของตนเอง					
35. copy ไฟล์จากเพื่อนมาปรับใหม่เป็นของตนเอง					
36. การลอกโดยเขียนเหมือนเพื่อนทุกประการ					
37. การดูจากของเพื่อนเป็นแนวทางแล้วเขียนใหม่เป็นของตนเอง					

ตอนที่ 2 การปฏิบัติในการทำและส่งการบ้าน (ต่อ)

การปฏิบัติในการทำบ้าน	ระดับที่เคยปฏิบัติ				
ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่สอดคล้องกับระดับการปฏิบัติของนักศึกษา (โดย 5 = ได้ปฏิบัติมากที่สุด จนถึง 1 = ได้ปฏิบัติน้อยที่สุด)	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
การส่งการบ้าน					
38. ลืมทำการบ้าน					
39. ส่งการบ้านตามกำหนดเวลา					
40. ส่งการบ้านช้ากว่าเวลาที่กำหนด					
41. ไม่ส่งการบ้าน					

ตอนที่ 3 เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมอื่น ๆ ในการทำการบ้าน

42. สิ่งนี้นักศึกษาทำมากที่สุดเมื่ออาจารย์ผู้สอนมอบหมายงานหรือส่งการบ้าน

- ☐ 1. ถามผู้สอนทันทีจนเข้าใจในงานที่สั่ง
- ☐ 2. ถามเพื่อนที่นั่งใกล้ ๆ ว่าเข้าใจหรือไม่ เพื่อจะได้ถามเพื่อนเมื่อทำการบ้าน
- ☐ 3. ถามผู้สอนทีหลังเมื่อจะทำการบ้านแล้วไม่เข้าใจ
- ☐ 4. พังแบบผ่าน ๆ แล้วค่อยถามเพื่อนทีหลังเมื่อจะทำการบ้าน
- ☐ 5. ไม่ได้สนใจหรือทำความเข้าใจกับงานที่สั่งเท่าที่ควร แต่จะถามเพื่อนทีหลัง

43. สถานที่โดยส่วนใหญ่ที่นักศึกษาทำการบ้าน

- ☐ 1. ห้องเรียน ☐ 2. ที่นั่งใต้อาคารเรียนหรือในบริเวณมหาวิทยาลัย
- ☐ 3. ห้องสมุด ☐ 4. ที่พัก (บ้าน/ หอพัก)
- ☐ 5. อื่น ๆ

44. จากการเรียนในปีการศึกษานี้ นักศึกษาเคยลอกการบ้านบ่อยแค่ไหน

- ☐ 1. ไม่เคยลอก ☐ 2. เคยลอกบ้างนาน ๆ ครั้ง
- ☐ 3. ลอกเป็นส่วนใหญ่ ☐ 4. ลอกทุกครั้ง

45. สาเหตุที่นักศึกษาลออกการบ้านเพราะเหตุใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1. ไม่เคยลออกการบ้าน	☐ 2. การบ้านยากเกินไป
☐ 3. ไม่ตั้งใจเรียน	☐ 4. ไม่เข้าใจการบ้านที่อาจารย์สั่ง
☐ 5. ขาดความรับผิดชอบ	☐ 6. ลืมทำจึงต้องรีบลอก
☐ 7. การบ้านมากทำไม่ทัน	☐ 8. อื่น ๆ (ระบุ).....

46. สาเหตุที่นักศึกษาไม่ได้ทำการบ้านเพราะเหตุใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1. ไม่เคยไม่ทำการบ้าน	☐ 2. การบ้านยากเกินไป
☐ 3. ไม่ตั้งใจเรียน	☐ 4. ไม่เข้าใจการบ้านที่อาจารย์สั่ง
☐ 5. ขาดความรับผิดชอบ	☐ 6. ลืมว่ามีกรบ้าน
☐ 7. การบ้านมากทำไม่ทัน	☐ 8. ไม่มีเวลาทำเพราะเรียนไปด้วยทำงานไปด้วย
9. อื่น ๆ (ระบุ).....	

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นปัญหาและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการทำและส่งการบ้าน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

จบแบบสอบถามเพียงแค่นี้

ขอให้ทุกคนที่ตั้งใจตอบแบบสอบถาม โชคดีในการสอบ

ประวัติย่อผู้วิจัย

1. ชื่อ –นามสกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เลิศทิวัส ยอดล้ำ
 สถานที่เกิด จังหวัดนครศรีธรรมราช
 ประวัติการศึกษา ศษ.ด. (เทคโนโลยีการศึกษา) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
 ศษ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 กศ.บ. (เทคโนโลยีการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 สงขลา
 ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์
 สถานที่ทำงานปัจจุบัน คณะศิลปศาสตร์
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
2. ชื่อ –นามสกุล นางเจริญขวัญ ลิ่มศิลา
 สถานที่เกิด จังหวัดสงขลา
 ประวัติการศึกษา กศ.ม. ภาษาไทย มหาวิทยาลัยทักษิณ
 กศ.บ. ภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 สงขลา
 ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์
 สถานที่ทำงานปัจจุบัน คณะศิลปศาสตร์
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
3. ชื่อ –นามสกุล ว่าที่ร้อยตรีหญิงจุฑาภา เทพวรรณ
 สถานที่เกิด สงขลา
 ประวัติการศึกษา ศศ.ม. ภาษาไทย มหาวิทยาลัยทักษิณ
 ศศ.บ. ภาษาไทย มหาวิทยาลัยทักษิณ
 ศศ.บ. ไทยศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
 ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์
 สถานที่ทำงานปัจจุบัน คณะศิลปศาสตร์
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย